

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

องค์การบริหารส่วนตำบลพิเหน
อำเภอทุ่งยางแดง จังหวัดปัตตานี ๙๔๑๔๐

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

องค์การบริหารส่วนตำบลพิเหน
อำเภอทุ่งยางแดง จังหวัดปัตตานี ๘๔๑๔๐

คำนำ

แนวคิดเรื่องการบริหารความเสี่ยงได้นำมาใช้ในการบริหารงานขององค์กร เพื่อใช้เป็นเครื่องมือการบริหารงานที่จะช่วยให้ผู้บริหารเกิดความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าการดำเนินงานจะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุ้มค่า โดยลดโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงหรือความไม่แน่นอนที่จะส่งผลกระทบหรือก่อให้ความเสียหายในด้านต่าง ๆ ต่อองค์กร เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency economy) ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในส่วนของการเตรียมตัวให้พร้อมที่จะเผชิญผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต รวมทั้งสอดคล้องกับพุทธศาสนาสุภาษิตที่ว่า “อปุปมาโท อมตบห” ความไม่ประมาทเป็นทางไม่ตาย

องค์กรที่จัดทำระบบบริหารความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิผลจะช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ในด้านกลยุทธ์ (Strategic) คือ การบริหารความเสี่ยงจะช่วยให้องค์กรบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องและสนับสนุนพันธกิจหลักขององค์กร ด้านการปฏิบัติงาน (Operations) คือ การบริหารความเสี่ยง จะช่วยให้องค์กรพิจารณาความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน รวมถึงพิจารณาประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการดำเนินงานด้วย ด้านการรายงาน (Reporting) คือ การบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิผลจะช่วยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีความเชื่อมั่นข้อมูลในรายงานประจำต่าง ๆ ขององค์กร โดยเฉพาะรายงานทางการเงิน (Financial Report) และด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Compliance) ส่งเสริมให้หน่วยงานต่าง ๆ ภายในองค์กรปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัดมากขึ้น

องค์การบริหารส่วนตำบลพิเทน ได้จัดทำแผนการการบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลพิเทนได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำระบบการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน ซึ่งผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนการบริหารความเสี่ยงฯ ดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานไม่มากก็น้อย หากมีข้อผิดพลาดประการใดผู้จัดทำขออภัยไว้ และจะดำเนินการปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลพิเทน

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	๑ - ๕
บทที่ ๒ การบริหารจัดการความเสี่ยง	๑๐ - ๑๖
บทที่ ๓ กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง	๑๗ - ๒๗
ตารางแสดงการวิเคราะห์ ประเมิน และจัดลำดับความเสี่ยง (แบบ RM-๑)	๒๘ - ๓๒
แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ (แบบ RM-๒)	๓๓ - ๓๗

ภาคผนวก

- คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพิไน ที่ ๒๔๓/๒๕๖๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง ขององค์การบริหารส่วนตำบลพิไน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
- คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพิไน ที่ ๒๔๔/๒๕๖๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง ของสำนักปลัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
- คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพิไน ที่ ๒๔๕/๒๕๖๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง ของกองคลัง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
- คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพิไน ที่ ๒๔๖/๒๕๖๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง ของกองช่าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
- คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพิไน ที่ ๒๔๗/๒๕๖๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง ของกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
- คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพิไน ที่ ๒๔๘/๒๕๖๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง ของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
- นโยบายการบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ องค์การบริหารส่วนตำบลพิไน

บทที่ ๑

บทนำ

ปัจจุบันการดำเนินงานขององค์กรจะต้องเผชิญกับสภาพความไม่แน่นอนทั้งจากปัจจัยภายใน และภายนอกองค์กร ซึ่งก่อให้เกิดเหตุการณ์ที่เป็นความเสี่ยงและโอกาส (Risk and Opportunities) ต่อองค์กร โดยความเสี่ยงจะส่งผลกระทบในเชิงลบ ในขณะที่โอกาสจะเป็นตัวสร้างมูลค่าต่อองค์กร ดังนั้นการบริหารจัดการความเสี่ยงจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยป้องกัน รักษา และส่งเสริมให้องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร นอกจากนี้ การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นองค์ประกอบสำคัญของการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governance) โดยมุ่งเน้นให้ทุกกระบวนการดำเนินงาน ด้วยความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ ส่งผลดีต่อภาพลักษณ์และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

องค์การบริหารส่วนตำบลพิไหエン จึงให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยมีการกำหนดนโยบาย แนวทาง และกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงให้มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติวินัยการเงินของคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ “ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้อือปภีบติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด” และหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ ตลอดจนกรอบโครงสร้างการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรเชิงบูรณาการ (Enterprise Risk Management-Integrated Framework) ของ The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission (COSO) ตามหลักเกณฑ์ (COSO ERM) ซึ่งได้ให้คำจำกัดความของการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร

การบริหารจัดการความเสี่ยง จึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารและพนักงานทุกคนขององค์การบริหารส่วนตำบลพิไหエン ต้องให้ความสำคัญและอือปภีบติตามแนวทางที่กำหนดไว้ในคู่มือการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อทำให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในทุกระดับขององค์กร แผนการบริหารจัดการความเสี่ยงฉบับนี้ จัดทำโดยอ้างอิงกรอบหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการตามแนวทาง COSO (COSO ERM Integrated Framework) ประกอบกับหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฎิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ “กระบวนการที่บุคลากรทั่วทั้งองค์กรได้เข้ามามีส่วนร่วมในการคิดวิเคราะห์และคาดการณ์ถึงเหตุการณ์ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น และระบุแนวทางในการจัดการกับความเสี่ยงดังกล่าวให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ เพื่อให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ ตามกรอบวิสัยทัศน์และพันธกิจที่กำหนด”

การบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO (ERM Thailand,๒๕๕๕)

วัตถุประสงค์การบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. เพื่อให้การดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลพิไธエン
๒. บรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๓
๓. เพื่อเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามยุทธศาสตร์และเป้าหมาย
๔. เพื่อให้เกิดการรับรู้ตระหนักและเข้าใจถึงความเสี่ยงด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับองค์กรและชาวบ้านจัดการที่เหมาะสมในการลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้
๕. สร้างกรอบและแนวทาง ในการดำเนินงานให้แก่บุคลากร เพื่อให้สามารถบริหารจัดการความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้นกับองค์กรได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ
๖. เพื่อให้มีระบบในการติดตามตรวจสอบผลการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงและเฝ้าระวังความเสี่ยงใหม่ ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา

นโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบลพิไธエン ได้กำหนดนโยบายในการบริหารจัดการความเสี่ยงให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนในองค์กรได้ถือปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นไปในแนวทางเดียวกันทั่วทั้งองค์กร และเกิดเป็นวัฒนธรรมในการบริหารจัดการความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร อันจะส่งผลให้การบริหารจัดการความเสี่ยงถูกปลูกฝังอยู่ในองค์กรอย่างยั่งยืน โดยนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงจะต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ให้ดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเป็นระบบตามแนวทาง COSO : ERM (The Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission : Enterprise Risk Management) ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดในการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบทั่วทั้งองค์กร
๒. ให้กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาห้องถินและแผนอัตรากำลัง
๓. ให้มีการติดตามปัจจัยที่เป็นเหตุแห่งความเสี่ยง ทบทวน รวมทั้งจัดทำรายงานผลการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ
๔. ให้นำเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการที่ดีมาใช้ในการบริหารจัดการความเสี่ยง
๕. ให้มีการเผยแพร่ความรู้สร้างความเข้าใจ และสร้างจิตสำนึกแก่ผู้ปฏิบัติงานทุกคนให้ตระหนักรถึงความรู้รับผิดชอบที่จะต้องปฏิบัติตามนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเคร่งครัดและต่อเนื่องเป็นวัฒนธรรมขององค์กร

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๖๖ องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม มาตรา ๖๗ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดังนี้

- (๑) จัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก
- (๑/๑) รักษาระบบน้ำและแม่น้ำ แม่น้ำและแม่น้ำที่ต้องดำเนินการตามกฎหมาย ให้ดีและอย่างปลอดภัย

- (๒) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (๓) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- (๔) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๕) จัดการ ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และการฝึกอบรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งการจัดการหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็กตามแนวทางที่เสนอแนะจากกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา
- (๖) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- (๗) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๘) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่หัวราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็น และสมควร

มาตรา ๖๘ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการในเขตองค์การ-บริหารส่วนตำบล ดังนี้

- (๑) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- (๒) ให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (๓) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- (๔) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- (๕) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์
- (๖) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- (๗) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพ
- (๘) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- (๙) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (๑๐) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- (๑๑) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- (๑๒) การท่องเที่ยว
- (๑๓) การผังเมือง

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๑๙ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลพิเหน มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณูปโภค ประจำปีของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

- (๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- (๒) การจัดให้มี และบำรุงรักษาทางบกทางน้ำ และทางระบายน้ำ
- (๓) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
- (๔) การสาธารณูปโภค และการก่อสร้างอื่นๆ
- (๕) การสาธารณูปการ
- (๖) การส่งเสริม การฝึก และการประกอบอาชีพ
- (๗) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
- (๘) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (๙) การจัดการศึกษา
- (๑๐) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส

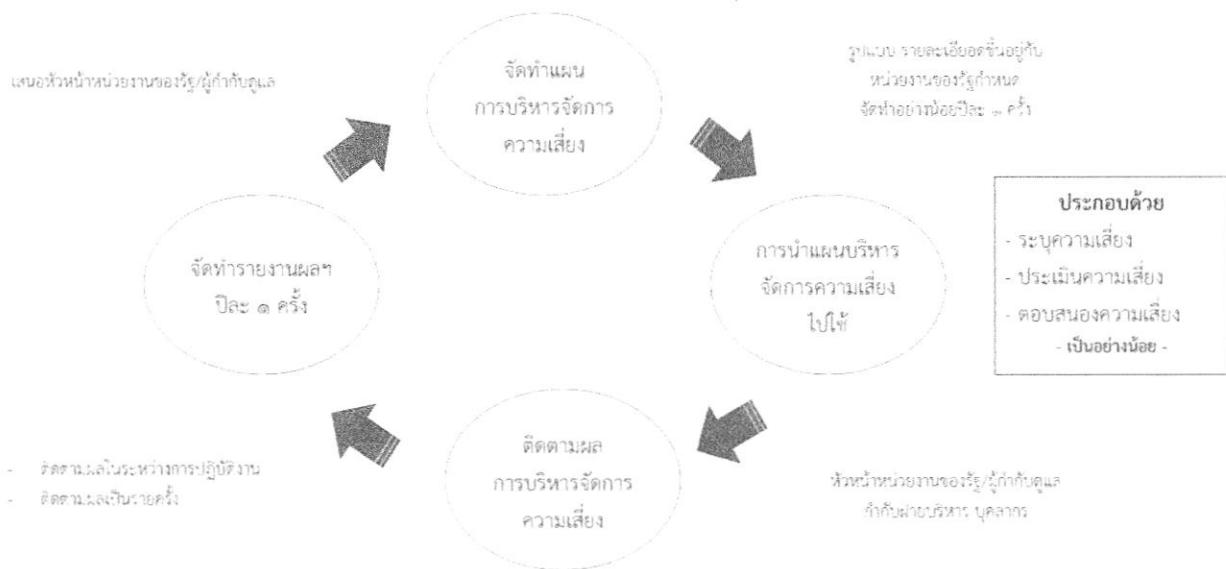
- (๑๑) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (๑๒) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแอดอัค และการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- (๑๓) การจัดให้มี และบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- (๑๔) การส่งเสริมกีฬา
- (๑๕) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- (๑๖) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๑๗) การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- (๑๘) การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- (๑๙) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
- (๒๐) การจัดให้มี และควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน
- (๒๑) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
- (๒๒) การจัดให้มี และควบคุมการฆ่าสัตว์
- (๒๓) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงพยาบาล และสาธารณสถานอื่น ๆ
- (๒๔) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๒๕) การผังเมือง
- (๒๖) การขนส่ง และการวิศวกรรมจราจร
- (๒๗) การดูแลรักษาที่สาธารณะ
- (๒๘) การควบคุมอาคาร
- (๒๙) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๓๐) การรักษาความสงบเรียบร้อย ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน
- (๓๑) กิจจิณไดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

องค์การบริหารส่วนตำบลมีภารกิจต่าง ๆ ที่มีสำคัญต่อท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เพราะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเล็ก แต่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด โดยเฉพาะประชาชนในพื้นที่ชนบท องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เปิดโอกาสให้ประชาชนในชุมชนระดับตำบล/หมู่บ้านได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามระบบประชาธิปไตย

องค์การบริหารส่วนตำบลพิเหน จึงจำเป็นต้องมีแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพิเหน เพื่อหาวิธีการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น ด้วยการคาดการณ์ล่วงหน้าในกรณีที่ความเสี่ยงนั้นเกิดขึ้นจริงและแนวทางจัดการความเสี่ยงนี้ไปใช้ในดำเนินการ เพื่อลดโอกาสความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในพื้นที่

มาตรฐานและหลักเกณฑ์การบริหารจัดการความเสี่ยง สำหรับหน่วยงานของรัฐ

มาตรฐานและหลักเกณฑ์การบริหารจัดการความเสี่ยง สำหรับหน่วยงานของรัฐ

ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์กับการบริหารความเสี่ยง

ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์กับการบริหารความเสี่ยง

วิสัยทัศน์/พันธกิจ	ความเสี่ยงที่กำหนด ยุทธศาสตร์มีเดพลาก	ความเสี่ยงที่เกี่ยวกับ ความเสี่ยงที่ดำเนินงาน จะไม่บรรลุเป้าประสงค์	ประเมินโอกาสที่จะเกิดและ ระดับความทุนแรงของความเสี่ยง	แนวทางในการตอบสนอง ต่อความเสี่ยง
ประเด็นยุทธศาสตร์	ความเสี่ยงที่เกี่ยวกับ ความเสี่ยงที่ดำเนินงาน จะไม่บรรลุเป้าประสงค์	ความเสี่ยงที่การดำเนินงาน จะไม่บรรลุเป้าประสงค์	ประเมินโอกาสที่จะเกิดและ ระดับความทุนแรงของความเสี่ยง	แนวทางในการตอบสนอง ต่อความเสี่ยง
เป้าประสงค์				
ตัวชี้วัด				
โครงการ				

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลพิไน

- ๑.๑ ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ๑.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน
- ๑.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต
- ๑.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๑.๕ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ดีและความมั่นคง
- ๑.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการจัดทรัพยากรัฐธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

วิสัยทัศน์

“ตำบลพิไน นำอยู่ด้วยการดำเนินชีวิตแบบพอเพียง การคุณภาพสอดคลาย
ประชาชนมีความรู้ทันสมัย ใส่ใจสิ่งแวดล้อม ”

กลยุทธ์

๑. พัฒนาชุมชน คุคูลองและจัดสร้างแหล่งน้ำ สวยงามและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการอุปโภค และบริโภค รวมทั้งวางแผนการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและน้ำแล้ง
๒. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา บุคลากรด้านการศึกษา ครู นักเรียน ให้เป็นผู้มีคุณภาพมีทักษะ และศักยภาพตามมาตรฐานสากล รองรับประชาคมอาเซียน
๓. พัฒนา ปรับปรุงพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์พืชที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดเกษตรอุตสาหกรรม ลดต้นทุน เพิ่มนิยมค่าผลผลิตทางการเกษตร ปรับปรุงผลผลิตให้มีคุณภาพ ส่งเสริมสนับสนุนการอนุรักษ์และแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ส่งเสริมให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคเพื่อจำหน่ายและเพื่อการอนุรักษ์ และเพิ่มช่องทางตลาด
๔. ส่งเสริมชุมชนให้เข้มแข็ง พัฒนาบทบาทของผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชนให้พัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน ศตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน พัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น
๕. ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเสพ การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกระดับ
๖. ดำเนินการโครงการ เพื่อให้บริการประชาชน และรับทราบปัญหา อุปสรรค และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม) ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในทุกระดับ ให้มีสุขภาพแข็งแรง
๗. ส่งเสริมสนับสนุนการวางแผนระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการของประชาชน ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางการคมนาคมอย่างทั่วถึง
๘. พัฒนาพื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีของชุมชนท้องถิ่น โดยการอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงสู่กิจกรรม
๙. ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร สนับสนุนบุคลากรในสังกัดให้ได้รับการศึกษา อบรม การทำวิจัย เพิ่มพูนความรู้
๑๐. เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

๑๑. ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการหน่วยงานต่าง ๆ ในการเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัยและการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดในเขตชุมชนและสถานที่สำคัญ สนับสนุนการฝึกอบรมจัดตั้งและอบรมพื้นฟูตรวจบ้านและอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และดูแลรักษาความปลอดภัยและการจราจร

๑๒. พัฒนาพื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ คุณภาพอากาศ และป่าไม้ ให้มีความอุดมสมบูรณ์ สร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน จัดทำระบบกำจัดขยะรวม และจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

เป้าประสงค์

๑. เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข
๒. เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ
๓. เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับเครือข่าย การผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญา นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน มีความมั่นคง ทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ
๔. เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบ生นิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับบริการสาธารณูปโภคโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เพื่อรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
๒. การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
๔. การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน
๕. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

การวิเคราะห์ศักยภาพ (SWOT Analysis)

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสการพัฒนาในอนาคต ของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินการพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบัน เป็นการประเมินโดยการวิเคราะห์โอกาสและภาระคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลพิทegen รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของท้องถิ่น อันเป็นสภาพแวดล้อมภายในของท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานภาพของท้องถิ่น ในปัจจุบัน โดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันท้องถิ่นมีสถานภาพการพัฒนาอยู่จุดไหน” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป

ปัจจัยภายใน (Internal Factor)

จุดแข็ง (Strength - S)	จุดอ่อน (Weakness - W)
ด้านเศรษฐกิจ ๑. พื้นที่ในตำบลพิเทน เป็นพื้นที่รกรุ่มสลับภูเขา มีแม่น้ำลำคลองอยู่โดยทั่วไป พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ในการทำเกษตร ๒. ประชาชนในพื้นที่มีการตื่นตัวกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เป็นส่วนมาก ๓. ระบบโครงสร้างพื้นฐานทั่วถึง เช่น ถนน คูคอล ระบบ ระบายน้ำ ระบบประปา ไฟฟ้าสาธารณณะ	ด้านเศรษฐกิจ ๑. การจ้างงานในพื้นที่ยังมีน้อย ๒. ราคากลางผลิตทางการเกษตรตกต่ำ
ด้านสังคม ๑. พื้นที่การปกครองในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพิเทนมีพื้นที่ไม่มาก จ่ายต่อการบริหาร ๒. ชุมชนมีวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ใช้ในการดำเนินชีวิต	ด้านสังคม ๑. ประชาชนประสบปัญหาการก่อความไม่สงบ
ด้านการบริหารจัดการ ๑. งบประมาณที่ได้รับจัดสรรเพียงพอต่อความต้องการพัฒนาของท้องถิ่น ๒. ประชาชนให้ความร่วมมือในการพัฒนาภ้าครรภ์	ด้านการบริหารจัดการ ๑. บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลพิเทนยังขาดทักษะ และความคิด สร้างสรรค์ในการพัฒนาโครงการ/กิจกรรม ซึ่งก่อให้เกิดการพัฒนาในพื้นที่
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๑. พื้นที่ในตำบลพิเทนมีความอุดมสมบูรณ์ ดิน และน้ำมีคุณภาพที่ดี	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๑. เกษตรกรในพื้นที่ประสบปัญหาน้ำท่วม ในช่วงฤดูฝน และปัญหาภัยแล้ง ในช่วงฤดูร้อน

ปัจจัยภายนอก (External Factor)

โอกาส (Opportunity - O)	อุปสรรค (Threat - T)
ด้านเศรษฐกิจ ๑. มีสถานที่สำหรับจำหน่ายสินค้าในชุมชน และผลิตผลทางการเกษตร ๒. รัฐบาลให้ความสำคัญและส่งเสริมการทำการเกษตรและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ๓. รัฐบาลสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ เน้นการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิต โดยให้ความสำคัญกับการเกษตรเป็นหลัก	ด้านเศรษฐกิจ ๑. ปัญหาค่าครองชีพสูง ทำให้ผู้มีรายได้น้อยดำเนินชีวิตค่อนข้างลำบาก ๒. ปัญหาราคาสินค้าปรับตัวสูงขึ้นส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น
ด้านสังคม ๑. มีศาสนสถานในพื้นที่ จัดกิจกรรมส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามในท้องถิ่น ๒. ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ด้านสังคม ๑. ปัญหาการขาดความรู้ความเข้าใจด้านสาธารณสุข และความร่วมมือในการป้องกันโรคระบาดในพื้นท้องประชาชน
ด้านการบริหารจัดการ ๑. การตรวจสอบการทุจริตของภาครัฐมีความเข้มแข็งขึ้น ทำให้งบประมาณแผ่นดินสามารถนำมาพัฒนาให้เกิดประโยชน์แก่ราษฎร์มากขึ้น ๒. การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาและบูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วน หรือที่เรียกว่านโยบายประชาธิรัฐ	ด้านการบริหารจัดการ ๑. ระเบียบ ข้อกฎหมาย จำกัดการเบิกจ่ายเงินที่ใช้ในการพัฒนาด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุข ด้านการกีฬา ด้านศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม ในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่สามารถดำเนินกิจกรรมตามอำนาจหน้าที่ได้
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๑. ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ทำบทพิเทณมีความอุดมสมบูรณ์	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๑. ภัยธรรมชาติ และภัยสาธารณสุข เช่น วาตภัย อุทกภัย อัคคีภัย และภัยแล้ง

บทที่ ๒

การบริหารจัดการความเสี่ยง

คำนิยาม

ความเสี่ยง (Risk) ตามนิยามของ COSO ERM ๒๐๑๗ หมายถึง ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตแล้วส่งผลกระทบต่อการบรรลุกลยุทธ์และวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ ซึ่งถ้าวัตถุประสงค์ทางธุรกิจถูกตั้งขึ้นมาบนพื้นฐานที่ต่างจากความเป็นจริงมาก ความเสี่ยงที่องค์กรต้องเผชิญก็จะสูงขึ้น ความเสี่ยงมี ๓ ความหมายสำคัญที่เกี่ยวข้องดังนี้

๑. เหตุการณ์(Event) เหตุการณ์ที่นำไปได้จะเกิดขึ้นได้ทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่งถ้าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นไปในทางบวกเรียกว่า โอกาส เช่น นโยบายการลดอัตราภาษีของกรมสรรพากร นโยบาย การกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล เป็นต้น หรือเหตุการณ์ที่เป็นไปในทางลบที่ เรียกว่า ความเสี่ยง เช่น ความเสียหายจากภัยธรรมชาติ การมีคู่แข่งรายใหม่เข้ามายในตลาด ซึ่งการพิจารณาเหตุการณ์ควรพิจารณาทั้งความเสี่ยงและโอกาสเพื่อรวมข้อมูลให้คลอบคลุม เพราะเหตุการณ์ที่ไม่ได้ระบุจะไม่ถูกนำไปบริหารจัดการ ซึ่งอาจทำให้องค์กรได้รับความเสียหายได้

๒. ความไม่แน่นอน (Uncertainty) สถานการณ์ในอนาคตที่ไม่สามารถรู้ได้ว่าจะเกิดขึ้นหรือไม่หรือเกิดขึ้นอย่างไร การคาดคะเนสถานการณ์คาดคะเนสถานการณ์และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับกิจการ

๓. ความรุนแรง (Severity) การประเมินว่าสถานการณ์โอกาสเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด และถ้าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นจะส่งผลกระทบกับกิจการรุนแรงระดับไหน เพื่อกำหนดมาตรการในการรับมือกับปัจจัยเสี่ยงเหล่านั้น ได้อย่างเหมาะสม (COSO, ๒๐๑๗) การบริหารจัดการความเสี่ยงองค์กร (Enterprise Risk Management) ตามแนวคิด ของ COSO ERM ๒๐๑๗ หมายถึง วัฒนธรรม ความสามารถ และการปฏิบัติ บูรณาการร่วมกับ การกำหนดกลยุทธ์และผลการดำเนินงานที่องค์กรต่าง ๆ ต้องใช้ในการบริหารจัดการกับความเสี่ยงเพื่อสร้าง ธรรงอยู่ และตระหนักรถึงการเพิ่มคุณค่า

ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) หมายถึง ต้นเหตุหรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยงที่จะทำให้ไม่บรรลุ วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด เกิดขึ้นได้อย่างไร และทำไม่ ทั้งนี้สาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุคร่าวเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยง ในภายหลังได้อย่างถูกต้อง

การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) หมายถึง กระบวนการระบุความเสี่ยง การวิเคราะห์ ความเสี่ยง และจัดลำดับความเสี่ยง โดยการประเมินจากโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) และผลกระทบ (Impact) เมื่อทำการประเมินแล้ว ทำให้ทราบระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) หมายถึง สถานะของ ความเสี่ยงที่ได้จากการประเมินโอกาสและผลกระทบของแต่ละปัจจัยเสี่ยง แบ่งออกเป็น ๕ ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง และต่ำ

การบริหารจัดการความเสี่ยง (Risk Management) หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการบริหาร จัดการ ให้โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบของความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยง ลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ซึ่งการจัดการความเสี่ยง อาจแบ่งโดยสรุปได้เป็น ๔ แนวทางหลัก คือ การยอมรับ การลด/ควบคุม การยกเลิก และการโอนย้ายหรือแบ่งความเสี่ยง

การควบคุม (Control) หมายถึง นโยบาย แนวทาง หรือขั้นตอนปฏิบัติต่าง ๆ ซึ่งจะทำเพื่อลด ความเสี่ยง และทำให้การดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ แบ่งได้ ๔ ประเภท คือ การควบคุมเพื่อการป้องกัน การควบคุมเพื่อให้ตรวจสอบ การควบคุมโดยการซึ่งแน่ และการควบคุมเพื่อการแก้ไข

ประเภทของความเสี่ยง

ทุกองค์กรจะต้องเผชิญกับความเสี่ยงหลายรูปแบบแตกต่างกัน การจำแนกความเสี่ยงออกเป็นหมวดหมู่ขึ้นอยู่กับลักษณะการดำเนินงานองค์กรนั้น การจำแนกความเสี่ยงสามารถแบ่งได้ดังนี้

๑. **ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk)** เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการกำหนดกลยุทธ์ แผนการดำเนินงานหรือนโยบายขององค์กร รวมถึงการนำเอาแผนการดังกล่าวไปปฏิบัติอย่างไม่เหมาะสม หรือไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ส่งผลให้ไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์หลัก เป้าหมาย และแนวทางด้านการดำเนินงานขององค์กรได้

๒. **ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ (Operational Risk)** เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการประมวลผล หรือกิจกรรมภายในองค์กร รวมถึงความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการข้อมูลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนข้อมูลองค์ความรู้ต่าง ๆ ซึ่งความเสี่ยงนี้จะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของกระบวนการทำงานและการบรรลุวัตถุประสงค์หลักขององค์กรในภาพรวม

๓. **ความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการทางการเงิน (Financial Risk)** เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นทั้งจากปัจจัยภายในองค์กร เช่น การบริหารจัดการด้านสภาพคล่อง ด้านเครดิต ด้านเงินลงทุน หรือปัจจัยภายนอก ขององค์กร เช่น การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยน หรือความเสี่ยงที่คู่สัญญาไม่สามารถปฏิบัติตามภาระผูกพันที่ตกลงไว้ซึ่งส่งผลให้เกิดความเสียหายต่องค์กร

๔. **ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของหน่วยงานกำกับดูแล (Compliance Risk)** เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเนื่องจากการต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับ ของหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแล เช่น คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นต้น รวมทั้งความเสี่ยงที่เกี่ยวกับกฎหมาย ซึ่งเมื่อมีความเสี่ยงด้านนี้เกิดขึ้น จะส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ขององค์กรโดยรวม

ความเสี่ยง ในเชิงกลยุทธ์ (Strategic Risk)	ความเสี่ยง ด้านการดำเนินงาน (Operation Risk)	ความเสี่ยง ด้านการเงิน (Financial Risk)	ความเสี่ยงในการปฏิบัติ ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง (Compliance Risk)
- ไม่สามารถเข้าใจ แนวโน้มที่แท้จริง ขาด การตัดสินใจ ที่ดี - ไม่สามารถดำเนิน การได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมาย - ไม่สามารถรองรับ ความต้องการของลูกค้า	- ไม่สามารถดำเนิน การได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมาย - ไม่สามารถดำเนิน การได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมาย - ไม่สามารถดำเนิน การได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมาย - ไม่สามารถดำเนิน การได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมาย	- ขาดสภาพคล่อง ของเงินสด - ขาดความสามารถ ในการตัดสินใจ และการบริหาร ความเสี่ยง - ขาดความสามารถ ในการตัดสินใจ และการบริหาร ความเสี่ยง - ขาดความสามารถ ในการตัดสินใจ และการบริหาร ความเสี่ยง	- ไม่สามารถดำเนิน การได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมาย - ขาดความสามารถ ในการตัดสินใจ และการบริหาร ความเสี่ยง - ขาดความสามารถ ในการตัดสินใจ และการบริหาร ความเสี่ยง - ขาดความสามารถ ในการตัดสินใจ และการบริหาร ความเสี่ยง

ความเสี่ยงจากปัจจัยภายใน

ความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง

เป้าหมายของการบริหารจัดการความเสี่ยง คือ การลดโอกาสที่จะทำให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหาย ที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร ทำให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดได้ แต่อย่างไรก็ตาม การบริหารจัดการความเสี่ยงไม่สามารถทำให้ความเสี่ยงหมดไปจากองค์กรได้ เนื่องจากความเสี่ยง มีอยู่โดยทั่วไปจากการดำเนินงาน และการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเพียงเครื่องมือที่ช่วยให้องค์กรสามารถ ปรับตัวและจัดการกับความเสี่ยงได้ทันเวลา การจัดการกับความเสี่ยงควรคำนึงถึงโอกาสในการสร้างคุณค่า ให้กับองค์กรด้วย ดังนั้นองค์กรจำเป็นต้องบูรณาการการบริหารจัดการความเสี่ยงทั้งองค์กรให้เข้ากับการทำหน้าที่กลยุทธ์ และการจัดการผลการดำเนินงาน เพื่อตระหนักรถผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับคุณค่าขององค์กร (COSO, ๒๐๐๗) การบริหารจัดการความเสี่ยงองค์กรสามารถสร้างประโยชน์ให้กับองค์กร ดังนี้

๑. เพิ่มโอกาสในการดำเนินงาน ในกระบวนการระบุเหตุการณ์สามารถระบุทั้งความเสี่ยงและโอกาส เนื่องจากเหตุการณ์หนึ่งหรือหลายเหตุการณ์มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งอาจจะส่งผลทั้งด้านบวก และด้านลบ เหตุการณ์ที่มีผลกระทบด้านบวกกิจกรรมสามารถนำไปวางแผนและเพิ่มโอกาสในการดำเนินงานได้

๒. ลดการเกิดขึ้นของเหตุการณ์ที่ไม่ได้คาดคิดซึ่งส่งผลในทางลบต่อองค์กร เมื่อองค์กรมีการระบุความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยง และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสมก็จะทำให่องค์กรสามารถลดเหตุการณ์ ดังกล่าวได้

๓. ทำให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปอย่างราบรื่น เนื่องจากความเสี่ยงมีมากมายซึ่งอาจเกิดขึ้น จากปัจจัยภายในและภายนอกองค์กร การบริหารจัดการความเสี่ยงก็เปรียบเสมือนการวางแผนรับมือกับปัญหา ที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้า ส่งผลให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปได้อย่างราบรื่น

๔. การบริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการทำให้มั่นใจได้ว่า ความเสี่ยงโดยรวมได้รับการจัดการ มิใช่เฉพาะการจัดการความเสี่ยงหนึ่งแต่ไปเพิ่มความเสี่ยงอีกอันหนึ่ง

๕. ปรับปรุงการใช้ทรัพยากร เมื่อองค์กรมีข้อมูลความเสี่ยงที่ถูกต้องและทันเวลา ผู้บริหารสามารถ ประเมินความต้องการทรัพยากรโดยรวมและจัดสรรทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพสูงสุดได้ภาพรวมของกรอบ แนวใหม่เมื่อเทียบกับฉบับเดิม มีการเปลี่ยนแปลง ทั้งคำนิยาม องค์ประกอบ และหลักการของการบริหาร จัดการความเสี่ยง เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่มีความซับซ้อนและหลากหลายมากขึ้น

การบริหารจัดการความเสี่ยงองค์กร

การบริหารจัดการความเสี่ยงองค์กร (Enterprise Risk management : ERM) เป็นกระบวนการ ที่ปฏิบัติโดยคณะกรรมการ ผู้บริหาร และบุคลากรทุกคนในองค์กร เพื่อช่วยในการกำหนดกลยุทธ์ และ การดำเนินงาน ซึ่งกระบวนการบริหารความเสี่ยงได้รับการออกแบบไว้ให้สามารถบ่งชี้เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น เพื่อให้ได้รับความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลในการบรรลุวัตถุประสงค์ที่องค์กรกำหนดไว้

ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ หมายถึง ความเสี่ยงที่องค์กรยินดีจะยอมรับเพื่อให่องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมาย โดยอยู่ในช่วงการเบี่ยงเบนที่กำหนดไว้

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงองค์กร

COSO (Committee of Sponsoring Organizations of Treadway Commission) ได้เสนอ แนวทางใหม่ที่เรียกว่า การจัดการความเสี่ยงขององค์กร (Enterprise Risk Management : ERM) ซึ่งเป็น กระบวนการที่ระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยงในมุมมองของภาพที่เป็นองค์รวมแบบบูรณาการทั่วทั้งองค์กร

วัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการความเสี่ยงองค์กร (Enterprise Risk management : ERM)

เป็นเครื่องมือในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ ๔ ด้าน (SORC) คือ

๑. ด้านกลยุทธ์ (Strategic) เกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายในระดับสูง เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ องค์กร ต้องสนับสนุนวัตถุประสงค์หลักขององค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๒. ด้านการปฏิบัติงาน (Operations) เป็นการใช้ทรัพยากรขององค์กร การดำเนินงานเป็นไปอย่าง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน

๓. ด้านการรายงาน (Reporting) การรายงานขององค์กรมีความถูกต้อง ครบถ้วน และเชื่อถือได้ ทั้งทางด้านการเงินและการปฏิบัติงาน

๔. ด้านการปฏิบัติตามข้อกำหนด (Compliance) การปฏิบัติงานขององค์กรเป็นไปตามข้อกฎหมาย สัญญา ข้อกำหนด ระเบียบต่าง ๆ หรือข้อบังคับอื่นที่เกี่ยวข้อง

เครื่องมือนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ (SORC)

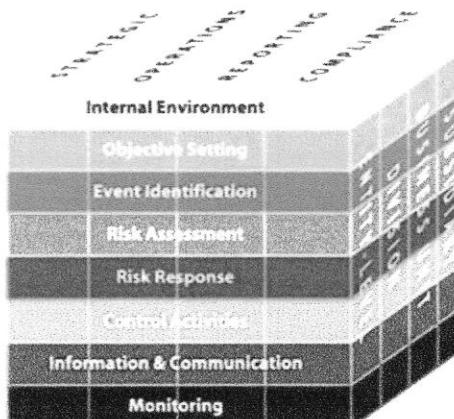
ด้านกลยุทธ์ (Strategic)

ด้านการปฏิบัติงาน (Operations)

ด้านการรายงาน (Reporting)

ด้านการปฏิบัติตามข้อกำหนด (Compliance)

องค์ประกอบของการบริหารความเสี่ยงองค์กร (Enterprise Risk management : ERM)

การบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO ประกอบด้วยองค์ประกอบ ๘ ประการ (ERM Thailand, ๒๕๕๔)

การบริหารความเสี่ยงประกอบด้วยองค์ประกอบ ๘ ประการ ดังนี้

๑. สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment)
๒. การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Setting)
๓. การระบุเหตุการณ์ (Event Identification)
๔. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)
๕. การตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response)
๖. กิจกรรมควบคุม (Control Activities)
๗. สารสนเทศและการสื่อสาร (Information & Communication)
๘. การติดตามผล (Monitoring)

๑. สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal environment) เป็นจัยสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ประกอบด้วย ปรัชญาในการบริหารความเสี่ยงขององค์กร ระดับความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ การกำกับดูแลของผู้บริหาร ความซื่อสัตย์ จริยธรรม ความสามารถของบุคลากร การมอบหมายหน้าที่ของผู้บริหาร การจัดโครงสร้างองค์กร และการพัฒนาบุคลากร

๒. การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objectives setting) ทำให้สามารถระบุเหตุการณ์ ประเมินความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิผล สถาดคล้องกับระดับความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ (Risk appetite) ซึ่งเป็นตัวกำหนดระดับของช่วงการเบี่ยงเบนของความเสี่ยงที่ยอมรับได้ขององค์กร (Risk tolerance levels) จากการท่องค์กรต้องเชื่อมกับความเสี่ยงที่หลากหลายทั้งปัจจัยภายนอกและภายใน โดยทั่วไปวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ควรได้รับการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรและสามารถพิจารณาได้ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- ด้านกลยุทธ์ เกี่ยวข้องกับเป้าหมายและพันธกิจในภาพรวมขององค์กร
- ด้านการปฏิบัติงาน เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพ ผลการปฏิบัติงาน
- ด้านการรายงาน เกี่ยวข้องกับการรายงานทั้งภายในและภายนอกองค์กร
- ด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบต่าง ๆ

๓. การระบุเหตุการณ์ (Event identification) ฝ่ายบริหารจะระบุเหตุการณ์ หากเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นแล้วจะมีผลกระทบที่เป็นเชิงบวก โอกาส หรือเชิงลบซึ่งเป็นอุปสรรค หรือความเสี่ยงต่อความสามารถในการดำเนินกลยุทธ์ให้สำเร็จและสนับสนุนสอดคล้องวัตถุประสงค์ขององค์กรหรือไม่ ฝ่ายบริหารจะต้องประเมินหรือตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น โดยจะต้องพิจารณาให้ครอบคลุมทั่วทั้งองค์กร เช่น

- ปัจจัยความเสี่ยงทุกด้านที่อาจเกิดขึ้น เช่น ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ การเงิน บุคลากร การปฏิบัติงาน กฎหมาย ภาษีอากร ระบบงาน สิ่งแวดล้อม

- แหล่งความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกองค์กร
- ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น

ในบางกรณีความมีการจัดกลุ่มเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นโดยแบ่งตามประเภทของเหตุการณ์ และรวบรวมเหตุการณ์ทั้งหมดในองค์กรที่เกิดขึ้นระหว่างหน่วยงานและภายนอกหน่วยงาน เพื่อช่วยให้ผู้บริหารสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ และมีข้อมูลที่เพียงพอเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการประเมินความเสี่ยง

๔. การประเมินความเสี่ยง (Risk assessment) ช่วยให้องค์กรพิจารณาถึงเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ขององค์กร ได้แก่ โอกาสที่จะเกิดและผลกระทบ เหตุการณ์มีโอกาสเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด โดยปกติจะใช้รีสิริชปริมาณและเชิงคุณภาพร่วมกัน พิจารณาผลกระทบทั้งในเชิงบวกและเชิงลบของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น องค์กรจะได้รับผลกระทบมากน้อยเพียงใด จะต้องมีการประเมินความเสี่ยงที่มีอยู่ตามธรรมชาติ (Inherent risk) และคำนึงถึงความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (Residual risk)

๕. การตอบสนองความเสี่ยง (Risk response) เมื่อได้ประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องแล้วผู้บริหารจะประเมินผลกระทบที่ต่อโอกาสที่จะเกิดและความเสี่ยง รวมทั้งต้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับ เพื่อเลือกวิธีตอบสนองต่อความเสี่ยง ทำให้ความเสี่ยงที่เหลืออยู่อยู่ภายใต้ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ผู้บริหารจะระบุโอกาสที่อาจมีอยู่ และมองความเสี่ยงในภาพรวมระดับองค์กร แล้วพิจารณาถึงความเสี่ยงที่เหลืออยู่โดยรวมนั้นอยู่ในระดับความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้หรือไม่

การตอบสนองความเสี่ยง จำแนกได้ ๔ ประเภท ดังนี้

๑. การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Avoidance) เมื่อพบว่าไม่มีวิธีการตอบสนองต่อความเสี่ยงอีนใดที่จะลดโอกาสที่จะเกิดขึ้นหรือผลกระทบให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

๒. การลดความเสี่ยง (Reduction)

๓. การหาผู้รับความเสี่ยง (Sharing) จะช่วยลดความเสี่ยงอยู่ภายในช่วงความเบี่ยงเบนที่องค์กรยอมรับได้

๔. การยอมรับความเสี่ยง (Acceptance) เมื่อความเสี่ยงที่มีอยู่ตามธรรมชาติอยู่ในระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

๖. กิจกรรมการควบคุม (Control Activities) การกำหนดกิจกรรมและการปฏิบัติต่าง ๆ ที่กระทำเพื่อลดความเสี่ยง และทำให้การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร เช่น การกำหนดกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความเสี่ยงให้กับบุคลากรภายในองค์กร เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจว่าจะสามารถจัดการกับความเสี่ยงนั้นได้อย่างถูกต้องและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

๗. สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication) องค์กรจะต้องมีระบบสารสนเทศและการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เพราะเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะนำไปพิจารณาดำเนินการบริหารความเสี่ยงให้เป็นไปตามกรอบและขั้นตอนการปฏิบัติที่องค์กรกำหนด ข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับองค์กรทั้งจากแหล่งภายนอกและภายในควรต้องได้รับการบันทึกและสื่อสารอย่างเหมาะสมทั้งในด้านรูปแบบและเวลา เพื่อช่วยให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถตอบสนองต่อเหตุการณ์ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ การสื่อสารอย่างมีประสิทธิผลรวมถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับบุคคลภายนอกองค์กร เช่น เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่น ๆ ผู้จัดหาสินค้า ผู้ให้บริการ ผู้กำกับดูแลและประชาชน

๘. การติดตามประเมินผล (Monitoring) องค์กรจะต้องมีการติดตามผล เพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินการว่ามีความเหมาะสมและสามารถจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

ประเด็นสำคัญของการติดตามผล ได้แก่

- การติดตามผล เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการจัดการความเสี่ยงมีคุณภาพและมีความเหมาะสมและ การบริหารความเสี่ยงได้นำไปประยุกต์ใช้ในทุกระดับขององค์กร

- ความเสี่ยงทั้งหมดที่มีผลกระทบสำคัญต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ได้รับการรายงาน ต่อผู้บริหารที่รับผิดชอบ

การติดตามการบริหารความเสี่ยงสามารถทำได้ ๒ ลักษณะ คือ

๑. การติดตามอย่างต่อเนื่อง เป็นการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อ การเปลี่ยนแปลงอย่างทันท่วงที และถือเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงาน

๒. การติดตามเป็นรายครั้ง เป็นการดำเนินการภายหลังจากเกิดเหตุการณ์ ตั้งนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นจะได้รับการแก้ไขอย่างรวดเร็ว

นอกจากนี้องค์กรควรมีการจัดทำรายงานความเสี่ยงเพื่อให้การติดตามการบริหารความเสี่ยงเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ปัจจัยสำคัญการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. การสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง

การปฏิบัติตามกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรจะประสบความสำเร็จเพียงได้ ขึ้นอยู่กับ เจตนาณ์ การสนับสนุน การมีส่วนร่วม และความเป็นผู้นำของผู้บริหารระดับสูงในองค์กร ผู้บริหารระดับสูง ต้องให้ความสำคัญและสนับสนุนให้ทุกคนในองค์กรเข้าใจความสำคัญในคุณค่าของการบริหารจัดการความเสี่ยง ต่อองค์กร มิฉะนั้นแล้วการบริหารจัดการความเสี่ยงไม่สามารถเกิดขึ้นได้

๒. ความเข้าใจความหมายความเสี่ยงตรงกัน

การใช้คำนิยามเกี่ยวกับความเสี่ยงและการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบเดียวกัน จะทำให้เกิด ประสิทธิภาพในการกำหนดวัตถุประสงค์ นโยบาย กระบวนการเพื่อใช้ในการบ่งชี้และประเมินความเสี่ยง และ กำหนดวิธีการจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม ทำให้ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ทุกระดับ มีจุดหมายร่วมกันในการบริหาร จัดการความเสี่ยง

๓. กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

องค์กรทั่วไปจะประสบความสำเร็จในการปฏิบัติตามกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงได้นั้น จะต้องนำกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปฏิบัติได้อย่างทั่วถึงทั้งองค์กร และต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ

๔. การบริหารการเปลี่ยนแปลง ต้องมีการชี้แจง

การนำกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปฏิบัติ องค์กรต้องมีการปรับวัฒนธรรมการบริหารความเสี่ยงขององค์กรให้กับเข้าทุกระดับขององค์กร และต้องให้ผู้บริหารและบุคลากรทุกคนได้ทราบถึง การเปลี่ยนแปลงของผลที่องค์กรและแต่ละบุคคลจะได้รับจากการเปลี่ยนแปลง

๕. การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

การสื่อสารเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารจัดการความเสี่ยงและวิธีปฏิบัติมีความสำคัญอย่างมาก เพราะ การสื่อสารจะเน้นให้เห็นถึงการเชื่อมโยงระหว่างการบริหารจัดการความเสี่ยงกับกลยุทธ์ขององค์กร การชี้แจง ทำความเข้าใจต่อบุคลากรทุกคนถึงความรู้รับผิดชอบของแต่ละบุคคลต่อกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง จะช่วยให้เกิดการยอมรับในกระบวนการและนำมาร่วมกับความสำเร็จในการพัฒนาการบริหารจัดการความเสี่ยง

๖. การวัดผลการบริหารจัดการความเสี่ยง

การวัดความเสี่ยงในรูปแบบผลกระทบและโอกาสที่อาจเกิดขึ้น จะทำให้ผู้บริหารสามารถประเมิน ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นและดำเนินการให้กระบวนการทั้งหมดเกิดความสอดคล้องกันอย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล และเป็นการลดความแตกต่างระหว่างความเสี่ยงที่เกิดขึ้น

๗. การให้ความรู้เรื่องการบริหารจัดการความเสี่ยง

ผู้บริหารและพนักงานทุกคนในองค์กร ควรต้องได้รับการฝึกอบรมเพื่อให้เข้าใจกระบวนการบริหารจัดการ ความเสี่ยง และความรู้รับผิดชอบของแต่ละบุคคลในการจัดการความเสี่ยง เพื่อบรรลุความสำเร็จขององค์กร การสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยง

๘. การติดตามกระบวนการวางแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

ขั้นตอนสุดท้ายของปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการความเสี่ยง คือการกำหนดวิธีที่ เหมาะสมในการติดตามการบริหารจัดการความเสี่ยง

ประโยชน์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการตัดสินใจด้านต่าง ๆ เนื่องจากการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นการดำเนินการซึ่งตั้งอยู่บนสมมติฐานในการตอบสนองต่อเป้าหมายและการกิจลักษณ์ขององค์กร

๒. ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมของความเสี่ยงต่าง ๆ สำคัญ ซึ่งจะทำให้บุคลากรภายนอกองค์กรเข้าใจ เป้าหมายและการกิจลักษณ์ขององค์กร และตระหนักรถึงความเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลกระทบในเชิงลบต่องค์กรได้อย่างครบถ้วน

๓. เป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารงาน เนื่องจากการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ ผู้บริหารสามารถมั่นใจได้ว่าความเสี่ยงได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมและทันเวลา รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่ สำคัญของผู้บริหารในการบริหารงานและการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตาม ควบคุม และวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายและสามารถ สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กร

๔. ช่วยให้การพัฒนาองค์กรเป็นในทิศทางเดียวกัน การบริหารจัดการความเสี่ยงทำให้รูปแบบการตัดสินใจ ในกระบวนการขององค์กรมีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การตัดสินใจโดยที่ผู้บริหารมีความเข้าใจใน กลยุทธ์ วัตถุประสงค์ขององค์กร และระดับความเสี่ยงอย่างชัดเจน

๕. ช่วยให้การพัฒนาการบริหารและจัดสรรทรัพยากรมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การจัดสรร ทรัพยากรเป็นไปอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาถึงระดับความเสี่ยงในแต่ละกิจกรรม และการเลือกใช้มาตรการ ในการบริหารจัดการความเสี่ยง

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ องค์การบริหารส่วนตำบลพิทูน

บทที่ ๓

กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

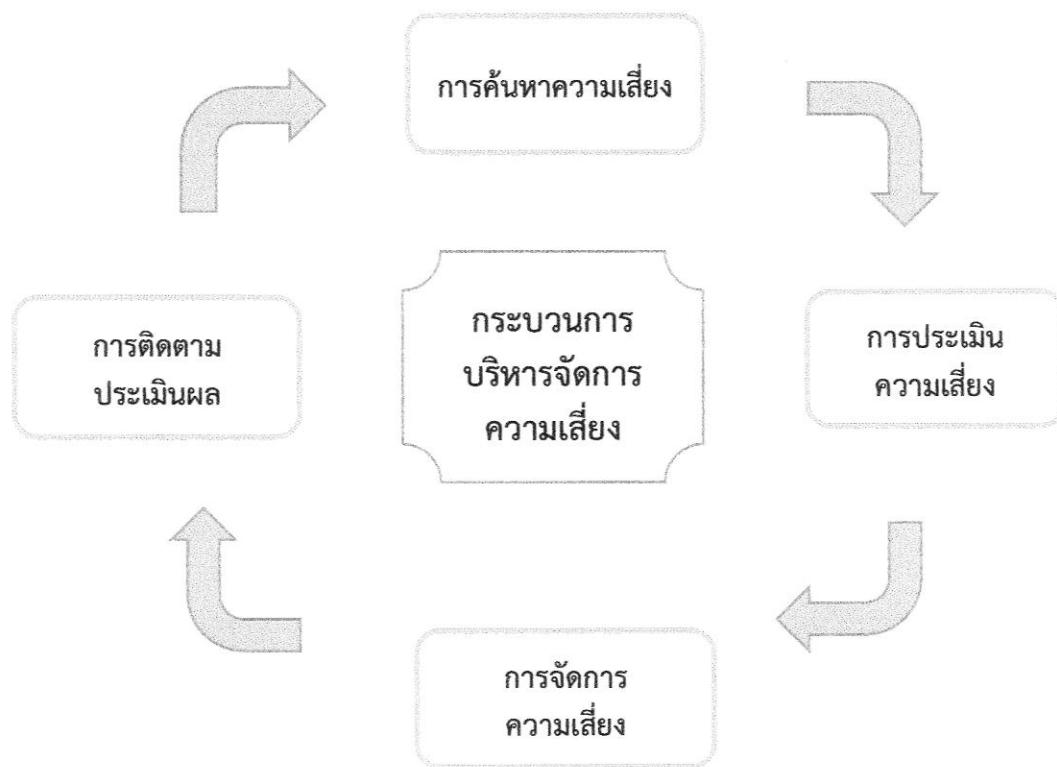
กระบวนการบริหารความเสี่ยง ประกอบด้วยขั้นตอนใหญ่ ๔ ขั้นตอน ดังนี้

๑. การค้นหาความเสี่ยง (Risk Identification) ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากในกระบวนการบริหารความเสี่ยง เนื่องจากเป็นขั้นตอนในการค้นหา ระบุ บ่งชี้เหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน ก่อให้เกิดความเสี่ยง สร้างผลกระทบหรือความเสียหาย หรือก่อให้เกิดความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ทั้งในด้านกลยุทธ์ การดำเนินงาน การรายงานทางการเงิน การปฏิบัติตามกฎหมาย และในด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร

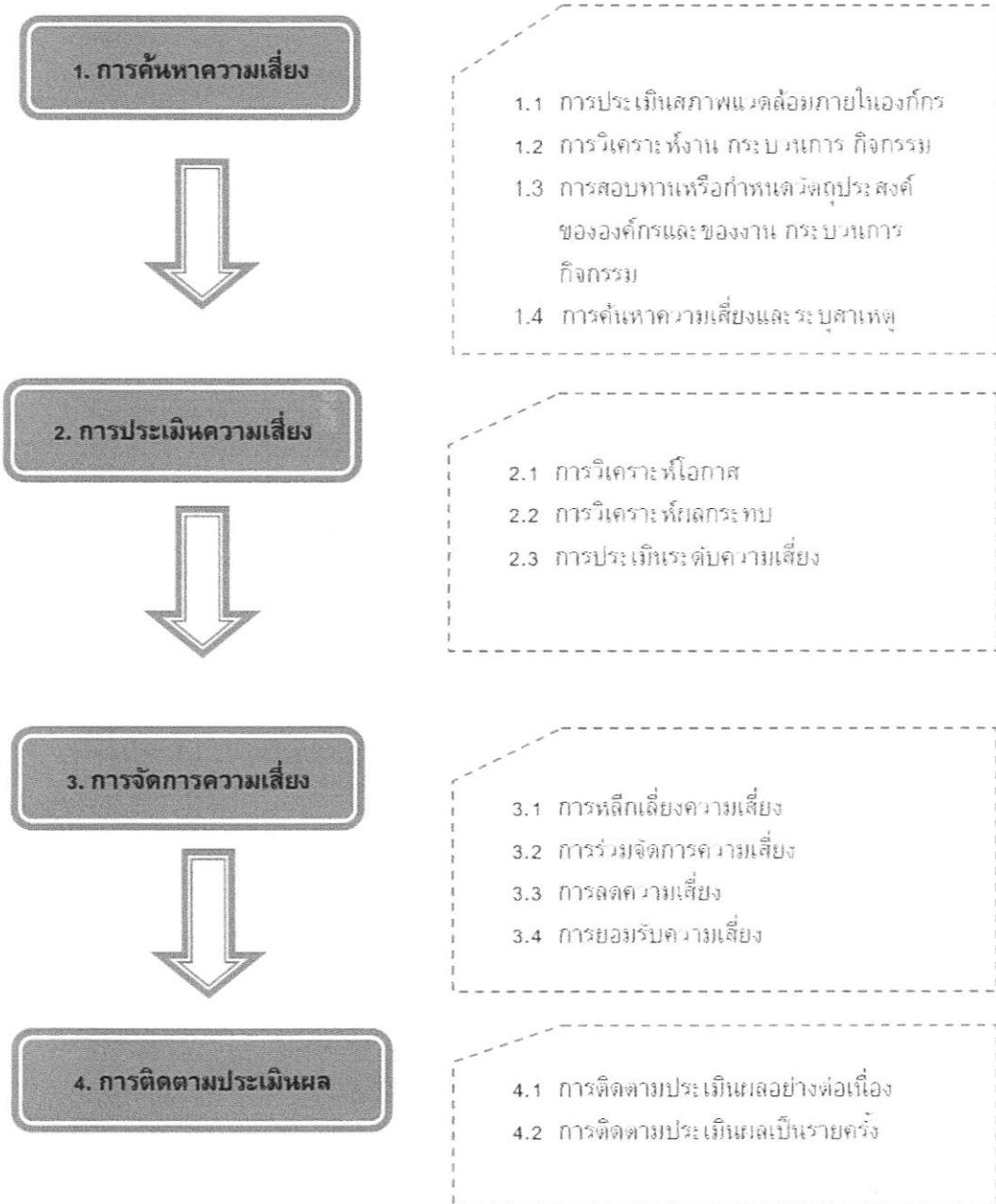
๒. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) เป็นการใช้วิจารณญาณอย่างเป็นระบบภายใต้ทรัพยากรอันจำกัดขององค์กร โดยการวิเคราะห์ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) ระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) และประเมินระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) เพื่อประโยชน์ในการตอบสนองความเสี่ยง

๓. การจัดการความเสี่ยง (Risk Response) เป็นการกำหนดวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อจัดการความเสี่ยงขององค์กรให้อยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้ (Risk Tolerance หรือ Risk Appetite) หรือระดับที่เหมาะสม (Optimal) ซึ่งเป็นระดับที่องค์กรสามารถจะดำเนินการต่อไปได้และบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

๔. การติดตามประเมินผล (Monitoring) เพื่อให้มั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าองค์กรมีการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างเป็นระบบ เหมาะสม เพียงพอ และมีประสิทธิผล และมีการนำไปปฏิบัติจริง

แผนภาพกระบวนการบริหารความเสี่ยง

๑. การค้นหาความเสี่ยง (Risk Identification)

เป็นขั้นตอนที่สำคัญมากในกระบวนการบริหารความเสี่ยงเนื่องจากเป็นขั้นตอนในการค้นหา ระบุ บ่งชี้ เหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยง สร้างผลกระทบหรือ ความเสียหาย หรือก่อให้เกิดความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ทั้งในด้านกลยุทธ์ การดำเนินงาน การรายงานทางการเงิน การปฏิบัติตามกฎหมาย และในด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับองค์กร ถ้าองค์กรสามารถค้นหาความเสี่ยงขององค์กรได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ทำให้องค์กรทราบ ปัญหาและอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้นได้ล่วงหน้า อันจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนเพื่อจัดการได้อย่าง มีประสิทธิภาพ แต่หากองค์กรค้นหาความเสี่ยงขององค์กรได้อย่างไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสม โดยไม่ใช้ ความเสี่ยงที่แท้จริงขององค์กรจะทำให้องค์กรสูญเสียทรัพยากร โดยใช้เหตุในการวางแผนจัดการกับความเสี่ยง ที่ไม่ใช้ความเสี่ยงที่แท้จริงขององค์กร และอาจทำให้องค์กรประสบกับปัญหา และอุปสรรคหากเกิดความเสี่ยง ขึ้นโดยไม่มีแผนในการจัดการกับความเสี่ยงที่แท้จริงเหล่านั้น

ขั้นตอนการค้นหาความเสี่ยง ประกอบด้วย ๕ ขั้นตอน ดังนี้

๑.๑ การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กร เป็นขั้นตอนแรกของการค้นหาความเสี่ยงขององค์กร เพื่อประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่เป็นอยู่จริงว่าเป็นอย่างไร ทั้งทางด้านวัฒนธรรมขององค์กร จริยธรรมของบุคลากร สภาพแวดล้อมในการทำงาน มุมมองและทัศนะคิดที่มีต่อความเสี่ยง ปรัชญาในการบริหาร ความเสี่ยง ระดับความเสี่ยงที่องค์กรสามารถยอมรับได้ (Risk Appetite) โดยประเมินว่าสภาพแวดล้อมของ องค์กรมีส่วนช่วยส่งเสริม สนับสนุน และรับตุนให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานที่ดี หรือไม่ ถ้าไม่ต้องมีมาตรการในการแก้ไขปรับปรุง หรือปรับสภาพแวดล้อมภายในองค์กรให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

๑.๒ การวิเคราะห์งาน กระบวนการ และกิจกรรม ใน การค้นหาความเสี่ยง องค์กรต้องวิเคราะห์งาน กระบวนการ และกิจกรรมภายในองค์กรที่มีทั้งหมดเพื่อให้ทราบและเกิดความเข้าใจงาน กระบวนการ และ กิจกรรมต่าง ๆ ที่มีภายในองค์กร เพื่อประโยชน์ในการค้นหาความเสี่ยงให้สอดคล้องกับแต่ละประเภทของงาน ภายในองค์กร และในกรณีที่องค์กรมีข้อจำกัดด้านทรัพยากรก็อาจมุ่งทำการบริหารความเสี่ยงไปที่งานหลักของ องค์กรที่มีความสำคัญต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร และงานที่กำลังมีปัญหา อุปสรรค หรือคาดว่าจะมี โอกาสเกิดความเสียหายขึ้นภายในองค์กร โดยทำการคัดเลือกงาน กระบวนการ และกิจกรรมดังกล่าวเพื่อนำมา พิจารณาบริหารความเสี่ยงก่อนงานสนับสนุน หรืองานที่มีความเสี่ยงน้อยกว่า

๑.๓ การสอบทานหรือกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กร งาน กระบวนการ และกิจกรรมหลังจาก คัดเลือกงาน กระบวนการ และกิจกรรมแล้ว จากนั้นก็จะทำการสอบทานวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือกำหนด วัตถุประสงค์ใหม่ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้หรือกำหนดไว้ไม่ชัดเจน

การค้นหาความเสี่ยงต้องมีการสอบทานหรือกำหนดวัตถุประสงค์ก่อนจึงจะสามารถระบุเหตุการณ์ ที่อาจทำให้ไม่บรรลุผลสำเร็จได้โดยวัตถุประสงค์ของงาน กระบวนการ และกิจกรรมต้องสนับสนุนและ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กร ความเสี่ยงเป็นเหตุการณ์ที่อาจส่งผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ ขององค์กร ดังนั้น การสอบทานหรือกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจในวัตถุประสงค์ขององค์กรจึงเป็น ขั้นตอนที่ต้องกระทำเพื่อให้การค้นหาความเสี่ยงได้อย่างครบถ้วน ถูกต้องและสอดคล้องสัมพันธ์กับ วัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งการกำหนดวัตถุประสงค์ควรจะต้องครอบคลุมถึงหลัก SMART ดังนี้

๑. Specific มีลักษณะที่เฉพาะเจาะจง สามารถทำให้บุคลากรทุกระดับในองค์กรเข้าใจตรงกันได้
๒. Measurable สามารถวัดผลได้ว่าวัตถุประสงค์นั้นบรรลุผลสำเร็จหรือไม่ ไม่ว่าในเชิงปริมาณหรือ เชิงคุณภาพ

๓. Attainable สามารถทำให้บรรลุผลได้ภายในระยะเวลา ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม ที่องค์กรมีอยู่
๔. Relevant มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ และเป็นไปในทิศทางเดียวกับวิสัยทัศน์ขององค์กร
๕. Timely มีกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์

๑.๔ การค้นหาความเสี่ยงและระบุสาเหตุ การค้นหาความเสี่ยงและระบุสาเหตุความเสี่ยงองค์กรต้องพยายามค้นหาให้ได้ครบคุณความเสี่ยงทุกประเทภภัยในองค์กร และเป็นความเสี่ยงที่แท้จริงที่มีโอกาสเกิดขึ้น และหากเกิดขึ้นจะสร้างผลกระทบอย่างรุนแรงต่อองค์กร ซึ่งการค้นหาความเสี่ยงและระบุสาเหตุของความเสี่ยง สามารถค้นหาได้ทั้งเชิงรับและเชิงรุก โดยการค้นหาเชิงรับสามารถค้นหาได้จากการศึกษาหาข้อมูลเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและสร้างความเสียหายให้กับองค์กรแล้วในอดีต และการสำรวจจากสภาพปัจจุหาที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบัน และอาจส่งผลกระทบส่วนภาพเป็นความเสี่ยงขึ้นมาได้ ส่วนในการค้นหาความเสี่ยงเชิงรุกสามารถค้นหาได้จากการคาดการณ์เหตุการณ์ที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้ในอนาคตและส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กร แต่ยังไม่เกิดขึ้น จริงจากการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การดำเนินธุรกิจขององค์กร กระบวนการปฏิบัติงานต่าง ๆ ฯลฯ และนำความเสี่ยงที่ค้นหาได้มาทำการวิเคราะห์เพื่อค้นหาสาเหตุของความเสี่ยงหรือปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลให้เกิดความเสี่ยงเหล่านั้น ซึ่งเทคนิคหรือวิธีการในการค้นหาความเสี่ยงและระบุสาเหตุมีอยู่ด้วยกันหลายรายการ วิธีการที่นิยมใช้โดยทั่วไปดังนี้

๑. การระดมสมอง (Brainstorming) ระดมความคิดเห็นของบุคลากรในองค์กรที่รับผิดชอบงานหรือเป็นเจ้าของงานซึ่งจะเป็นบุคลากรที่รู้เข้าใจความเสี่ยงของงานที่ตนรับผิดชอบมากที่สุดหรือเรียกว่าเป็นเจ้าของความเสี่ยง (Risk Owner) จากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายการระดมสมองเป็นเทคนิคทั่วไปที่ใช้ในการแสวงหาความคิดต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ได้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งในมุมมองของการบริหารความเสี่ยงเทคนิคนี้สามารถนำมาใช้ในการค้นหาและระบุความเสี่ยงได้ โดยการจัดการประชุมเพื่อร่วมความคิดของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย

๒. การสัมภาษณ์ (Interviews) บุคลากรหรือผู้เชี่ยวชาญในสายงานการสัมภาษณ์เป็นเทคนิคโดยใช้การถามจากผู้ที่เชี่ยวชาญหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานนั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลใหม่ ๆ นอกจากนี้ยังสามารถใช้ในการยืนยันข้อมูลเดิมที่มีอยู่ว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่

๓. การใช้แบบสอบถามที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ทราบความเสี่ยงทั่วไปที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร และใช้ประเมินความเพียงพอของการควบคุมด้วย

๔. การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Facilitated workshops) หรือการจัดทำ Workshop ของบุคลากรในองค์กรเป็นวิธีที่ทำให้กลุ่มคนสามารถทำงานด้วยกันเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้เข้าร่วมประชุมร่วมค้นหาและระบุความเสี่ยงและตัดสินใจในที่ประชุม ผู้จัดการประชุมจะต้องมีทักษะที่ดี การจัด workshop สามารถทำได้ทุกเวลา ขึ้นอยู่กับที่มงานจะตัดสินว่าเมื่อไรถึงจำเป็น การจัด workshop เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในองค์กร เพราะช่วยส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการขององค์กรด้วย

๕. การจัดทำ Benchmark หรือการเปรียบเทียบกับองค์กรภายนอกเป็นวิธีการในการวัดและเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ บริการและวิธีการปฏิบัติกับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่า เพื่อนำผลของการเปรียบเทียบมาใช้ในการปรับปรุงองค์กรของตนเอง เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศในธุรกิจ

Benchmarking มีใช้การไปลอกเลียนแบบจากผู้อื่นหรือเพียงแค่การทำ Competitive analysis ที่เป็นการนำตัวเลขของเราไปเปรียบเทียบกับคู่แข่งเท่านั้น แต่ Benchmarking เป็นวิธีการที่ทำให้เห็นถึงความแตกต่างในกระบวนการปฏิบัติงานและปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสำเร็จ

สำหรับในเรื่องการบริหารความเสี่ยงนั้น เราสามารถค้นหาความเสี่ยงได้จากการใช้เทคนิค Benchmarking ได้เช่นกัน เนื่องจากบริษัทหรือองค์กรที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันนั้นมักจะมีลักษณะการดำเนินธุรกิจและกิจกรรมที่คล้าย ๆ กัน ดังนั้น ความเสี่ยงที่ต้องเผชิญนั้นก็อาจจะไม่แตกต่างกันมากนั้น โดยในการหาข้อมูลเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบนั้น อาจจะต้องมีการจัดกลุ่มความร่วมมือ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกัน

๖. การตรวจสอบ (Auditing) การตรวจสอบภายในเป็นกิจกรรมที่จัดให้มีขึ้นเพื่อเพิ่มคุณค่า และปรับปรุง การปฏิบัติงานขององค์กรให้ดีขึ้น โดยอาศัยการตรวจสอบ วิเคราะห์ ประเมินผลการปฏิบัติงานต่าง ๆ ขององค์กร ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะ และคำปรึกษา รวมทั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานที่ได้ตรวจสอบซึ่งถือเป็นงานบริการที่ให้แก่องค์กร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้ผู้ปฏิบัติงาน สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภายหลังการตรวจสอบ ผู้ตรวจสอบภายในจะจัดทำรายงานการตรวจสอบภายใน โดยจะมีการระบุประเด็นข้อตรวจพบ ซึ่งสามารถนำมาใช้พื้นฐานในการค้นหาความเสี่ยงของแต่ละหน่วยงานได้

๗. การใช้ Check Lists เป็นวิธีการหนึ่งในการระบุความเสี่ยงที่ค่อนข้างง่าย โดยการตอบคำถามในใบรายการที่ได้จัดทำขึ้นไว้เป็นมาตรฐาน ในการจัดทำ Check Lists นั้น จะรวบรวมข้อมูลจากประสบการณ์ของผู้ที่เกี่ยวข้องหรือเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นอดีต และนำมาทำเป็นรายการคำถามที่เป็นมาตรฐาน หรือวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) เพื่อเปรียบเทียบกับสิ่งที่องค์กรหรือหน่วยงานมีอยู่

๘. การสืบสวน (Incident investigation) ในกรณีที่มีเหตุการณ์ผิดปกติเกิดขึ้น เช่น การทุจริต อุบัติเหตุ ฯลฯ นั้น องค์กรต่าง ๆ ก็มักจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อสืบสวนและจัดทำรายงานเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ซึ่งข้อเท็จจริงจากการรายงานดังกล่าวสามารถนำมาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการค้นหาความเสี่ยงได้เช่นกัน

ปัจจัยเสี่ยงภายในองค์กร

- ปัจจัยเสี่ยงภายนอก คือ ความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร เช่น การเมือง สภาวะเศรษฐกิจ สังคม กฎหมาย ภัยธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ฯลฯ เป็นต้น

- ปัจจัยเสี่ยงภายใน คือ ความเสี่ยงที่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร เช่น วัฒนธรรมองค์กร นโยบายการบริหารจัดการ กระบวนการปฏิบัติงาน ความรู้ความสามารถและทักษะของบุคลากร การบริหารทรัพยากร ฯลฯ เป็นต้น

๒. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

การประเมินความเสี่ยง เพื่อให้สามารถกำหนดระดับความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญและจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง โดยเป็นกระบวนการที่จะดำเนินการหลังจากค้นหาความเสี่ยงขององค์กรแล้วโดยการนำความเสี่ยง และปัจจัยเสี่ยงหรือสาเหตุของความเสี่ยงมาดำเนินการวิเคราะห์โอกาส ผลกระทบที่จะเกิดขึ้น และประเมินระดับความเสี่ยง โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ตลอดจนพิจารณาการควบคุมที่มีอยู่ และยังมีประโยชน์ในการบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีอยู่อย่างมากภายในได้ ทั้งนี้การประเมินความเสี่ยงจะมีผลต่อการตัดสินใจ จัดการกับความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสมและประเมินได้ว่าควรจะจัดการกับความเสี่ยงนั้น ๆ อย่างไร ความเสี่ยงได้ครัต้องรับดำเนินการบริหารจัดการก่อนหลัง หรือความเสี่ยงใดที่สามารถที่จะยอมรับให้เกิดขึ้นได้

การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเป็นการกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) ระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) และระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) โดยแต่ละองค์กรจะต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้นให้เหมาะสมกับประเภทและสภาพแวดล้อมขององค์กรโดยอาจจะกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเป็นระดับคะแนน ๕ คะแนน หรือ ๓ คะแนน ซึ่งสามารถกำหนดเกณฑ์ได้ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อมูลสภาพแวดล้อมและดุลยพินิจการตัดสินใจของผู้บริหารขององค์กร โดยเกณฑ์ในเชิงปริมาณจะเหมาะกับองค์กรที่มีข้อมูลสถิติ ตัวเลข หรือจำนวนเงินมาใช้ในการวิเคราะห์อย่างพอเพียง สำหรับองค์กรที่ไม่มีข้อมูลสถิติ ตัวเลข หรือจำนวนเงินหรือไม่สามารถระบุเป็นตัวเลขหรือจำนวนเงินที่ชัดเจนได้ก็ให้กำหนดเกณฑ์ในเชิงคุณภาพ

๒.๑ การวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิด (Likelihood) พิจารณาจากสถิติการเกิดเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน หรือการคาดการณ์ล่วงหน้าของโอกาสที่จะเกิดในอนาคต โดยอาจกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเป็นระดับ คะแนน ๕ คะแนน ประกอบด้วย ๕ ๓ ๒ และ ๑ คะแนน แสดงถึงโอกาสที่จะเกิดหรือความถี่ในการเกิด สูงมาก สูง ปานกลาง น้อย และน้อยมาก ตามลำดับ และกำหนดคำอธิบายในแต่ละระดับโอกาสที่จะเกิด จากนั้นทำการวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิดหรือความถี่ในการเกิดว่าแต่ละความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงมีโอกาสเกิดขึ้น ในระดับใด ดังตัวอย่างดังนี้

การวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิด แบบเชิงปริมาณ

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	๑ เดือนต่อครั้งหรือมากกว่า
๔	สูง	๑-๖ เดือนต่อครั้งแต่ไม่เกิน ๕ ครั้งต่อปี
๓	ปานกลาง	๑ ปีต่อครั้ง
๒	น้อย	๒-๓ ปีต่อครั้ง
๑	น้อยมาก	๕ ปีต่อครั้ง

การวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิด แบบเชิงคุณภาพ

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มีโอกาสในการเกิดเกือบทุกเดือน
๔	สูง	มีโอกาสในการเกิดค่อนข้างสูง
๓	ปานกลาง	มีโอกาสเกิดบางครั้ง
๒	น้อย	อาจมีโอกาสเกิดแต่นานๆ ครั้ง
๑	น้อยมาก	มีโอกาสเกิดน้อยมาก

๒.๒ การวิเคราะห์ผลกระทบ (Impact) เป็นการพิจารณาระดับความรุนแรงหรือมูลค่าความเสียหาย จากความเสี่ยงที่คาดว่าจะได้รับหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง ซึ่งการกำหนดระดับของผลกระทบนั้น ต้องพิจารณาถึงความรุนแรงของความเสี่ยหาย หากความเสี่ยงนั้นเกิดขึ้น โดยอาจแบ่งผลกระทบออกเป็น ผลกระทบที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน หรือด้านการเงิน/ทรัพย์สิน การดำเนินงาน ชื่อเสียง/ภาพลักษณ์ บุคลากร ฯลฯ โดยอาจกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเป็นระดับคะแนน ๕ คะแนน ประกอบด้วย ๕ ๓ ๒ และ ๑ คะแนน แสดงถึงระดับความรุนแรงระดับ สูงมาก สูง ปานกลาง น้อย และน้อยมาก ตามลำดับ และกำหนด คำอธิบายในแต่ละระดับความรุนแรงของผลกระทบ จากนั้นทำการวิเคราะห์ผลกระทบหากเกิดเหตุการณ์ ความเสี่ยงขึ้นว่ามีผลกระทบอยู่ในระดับใด ดังตัวอย่างเช่น

การวิเคราะห์ผลกระทบด้านการเงิน/ทรัพย์สิน

ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มากกว่า ๑๐ ล้านบาท
๔	สูง	มากกว่า ๒.๕ แสนบาท – ๑๐ ล้านบาท
๓	ปานกลาง	มากกว่า ๕๐,๐๐๐ – ๒.๕ แสนบาท
๒	น้อย	มากกว่า ๑๐,๐๐๐ – ๕๐,๐๐๐ บาท
๑	น้อยมาก	ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

การวิเคราะห์ผลกระทบด้านการดำเนินงาน

ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	ทำให้การดำเนินงานหยุดชะงัก เกินกว่า ๑ วัน
๔	สูง	ทำให้การดำเนินงานหยุดชะงัก มากกว่า ๖ ชั่วโมง แต่ไม่เกิน ๑๙ วัน
๓	ปานกลาง	ทำให้การดำเนินงานหยุดชะงัก มากกว่า ๓ ชั่วโมง แต่ไม่เกิน ๖ ชั่วโมง
๒	น้อย	ทำให้การดำเนินงานหยุดชะงัก ๑ - ๓ ชั่วโมง
๑	น้อยมาก	ทำให้การดำเนินงานหยุดชะงัก ไม่เกิน ๑ ชั่วโมง

การวิเคราะห์ผลกระทบด้านบุคลากร

ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มีบาดเจ็บถึงชีวิต / สูญเสียอวัยวะสำคัญ / ทุพพลภาพ
๔	สูง	มีบาดเจ็บสาหัส / สูญเสียอวัยวะ ถึงหยุดงาน มากกว่า ๒๐ วัน
๓	ปานกลาง	มีบาดเจ็บ ถึงหยุดงาน มากกว่า ๗ วัน แต่ไม่เกิน ๒๐ วัน
๒	น้อย	มีบาดเจ็บ หยุดงานไม่เกิน ๗ วัน
๑	น้อยมาก	มีบาดเจ็บเล็กน้อย ไม่หยุดงาน

การวิเคราะห์ผลกระทบด้านข้อเสียง/ภารลักษณ์

ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มีการเผยแพร่ข่าวในวงกว้างในหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์
๔	สูง	มีการเผยแพร่ข่าวทั่วไปในวิทยุและหนังสือพิมพ์
๓	ปานกลาง	มีการเผยแพร่ข่าวเฉพาะในหนังสือพิมพ์
๒	น้อย	มีการเผยแพร่ข่าวในวงจำกัด
๑	น้อยมาก	ไม่มีการเผยแพร่ข่าว

๒.๓ การประเมินระดับความเสี่ยง (Degree of risk) หมายถึง สถานะของความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์โอกาสหรือความถี่ที่จะเกิดและผลกระทบหรือความรุนแรงหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงขึ้น หลังจากองค์กรวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิดและผลกระทบของความเสี่ยงแล้ว องค์กรต้องนำผลการวิเคราะห์มาประเมินระดับความเสี่ยงว่าแต่ละความเสี่ยงมีระดับความเสี่ยงอยู่ระดับใดในตารางการประเมินระดับความเสี่ยง ซึ่งระดับความเสี่ยงอาจแบ่งออกเป็น ๕ ระดับ ได้แก่ สูงมาก สูง ปานกลาง น้อย และน้อยมาก แทนระดับความเสี่ยง ข้างต้นด้วยเกณฑ์สีประกอบด้วย สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน สีเขียว และสีขาว ตามลำดับ โดยนำผลจากการวิเคราะห์โอกาสหรือความถี่ที่จะเกิดขึ้นและผลจากการวิเคราะห์ผลกระทบมาประเมินระดับความเสี่ยงดังตัวอย่างดังนี้

การประเมินระดับความเสี่ยง

Risk Profile		โอกาสเกิด (Likelihood)				
		น้อยมาก	น้อย	ปานกลาง	สูง	สูงมาก
ผลกระทบ (Impact)	สูงมาก	๕ ๕X๕ (๒๕)	๔X๕ (๒๐)	๓X๕ (๑๕)	๔X๕ (๒๐)	๕X๕ (๒๕)
	สูง	๔ ๔X๕ (๒๐)	๔X๕ (๒๐)	๓X๕ (๑๕)	๔X๕ (๒๐)	๕X๕ (๒๕)
	ปานกลาง	๓ ๓X๓ (๙)	๔X๓ (๑๒)	๓X๓ (๙)	๔X๓ (๑๒)	๓X๓ (๑๒)
	น้อย	๒ ๑X๒ (๒)	๑X๒ (๒)	๓X๒ (๖)	๑X๒ (๒)	๑X๒ (๒)
	น้อยมาก	๑ ๑X๑ (๑)	๑X๑ (๑)	๑X๑ (๑)	๑X๑ (๑๐)	๑X๑ (๑๐)

Risk Appetite Boundary: ขอบเขตของระดับความรุนแรงของปัจจัยที่องค์กรยอมรับได้

เป็นตารางที่ใช้ในการประเมินและจัดระดับความเสี่ยงของแต่ละความเสี่ยง เพื่อประเมินว่าความเสี่ยงใดอยู่ในระดับที่ควรคำนึงถึงและต้องรับดำเนินการจัดการกับความเสี่ยงเป็นอันดับแรกก่อน โดยตารางการประเมินระดับความเสี่ยงข้างต้นแบ่งระดับความเสี่ยงออกเป็น ๕ ระดับ จำแนกระดับความเสี่ยงโดยใช้สีเป็นตัวกำหนดดังนี้

สีแดง หมายถึง ระดับความเสี่ยง สูงมาก

สีส้ม หมายถึง ระดับความเสี่ยง สูง

สีเหลือง หมายถึง ระดับความเสี่ยง น้อย

สีเขียว หมายถึง ระดับความเสี่ยง น้อยมาก

สีเขียว	สำคัญ	สีเหลือง	สำคัญ	สีส้ม	สำคัญ	สีแดง	สำคัญ
โอกาส x ผลกระทบ
๑X๑	๑	๓X๑	๔	๔X๑	๗๐	๕X๔	๒๒
๒X๑	๒	๓X๒	๖	๔X๒	๗๑	๕X๒	๒๓
๓X๑	๓	๑X๓	๗	๑X๔	๗๒	๕X๓	๒๔
๒X๒	๔	๒X๓	๘	๒X๔	๗๓	๕X๔	๒๕
		๓X๓	๙	๓X๔	๗๔		
			๓X๔	๗๕			
				๔X๑	๗๖		
					๔X๒	๗๗	
						๔X๓	๗๘
							๔X๔
							๔X๕
							๕X๕
							๖X๕
							๗X๕

วิธีการประเมินระดับความเสี่ยงโดยใช้ตารางการประเมินระดับความเสี่ยงข้างต้น ให้นำคะแนนของโอกาสที่จะเกิดและคะแนนของผลกระทบที่วิเคราะห์ได้ของแต่ละความเสี่ยงมากำหนดลงในตารางการประเมินระดับความเสี่ยงโดยถ้าคะแนนของโอกาสและผลกระทบมารบรวมกันที่สีเดียวกันแสดงว่าความเสี่ยงนั้นอยู่ในระดับความเสี่ยงตามความหมายของระดับความเสี่ยงที่ให้วิชี้ข้างต้น

๓. การจัดการความเสี่ยง (Risk Response)

เมื่องค์กรได้ค้นหา วิเคราะห์ และจัดลำดับความเสี่ยงแล้ว ขั้นตอนต่อไป คือ การกำหนดวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อจัดการความเสี่ยงขององค์กรให้อยู่ในระดับที่สามารถรับได้ (Risk Tolerance หรือ Risk Appetite) หรือระดับที่เหมาะสม (Optimal) ซึ่งเป็นระดับที่องค์กรสามารถดำเนินการต่อไปได้และบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

การกำหนดวิธีจัดการความเสี่ยงต้องคำนึงถึงต้นทุนที่จะเกิดขึ้น เปรียบเทียบกับผลประโยชน์ที่จะได้รับจากวิธีการนั้น ๆ (cost-benefit analysis) รวมทั้งต้องพิจารณาเลือกวิธีการจัดการความเสี่ยงที่มีความสอดคล้องกับโครงสร้างหรือเหมาะสมกับวัฒนธรรมขององค์กรด้วย

หลักการจัดการความเสี่ยง มี ๕ แนวทาง คือ

๓.๑ การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Avoidance) คือ การดำเนินการเพื่อหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง องค์กรอาจจะแข็งแกร่งกับความเสี่ยงที่ผู้บริหารพิจารณาแล้วพบว่า ไม่มีแนวทางในการจัดการกับความเสี่ยงนั้น กล่าวคือ ไม่มีวิธีการลดโอกาสหรือผลกระทบ หรือไม่สามารถหาผู้อื่นมาร่วมจัดการความเสี่ยงได้ แต่ความเสี่ยงดังกล่าวยังอยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ ผู้บริหารควรเลือกหลีกเลี่ยงความเสี่ยงด้วยการหยุดดำเนินงาน หรือกิจกรรมนั้น ๆ หรือเปลี่ยนวัตถุประสงค์ของงานหรือกิจกรรมนั้นไป เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดเหตุการณ์ที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยง อย่างไรก็ตาม การหลีกเลี่ยงความเสี่ยงต้องคำนึงถึงต้นทุนค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นจากการหยุดดำเนินการงานหรือกิจกรรมนั้นด้วย

๓.๒ การยอมรับความเสี่ยง (Acceptance) คือ การไม่ดำเนินการใด ๆ กับความเสี่ยง เนื่องจากความเสี่ยงนั้นอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้ คือ มีโอกาสที่เกิดไม่บ่อย หรือมีผลกระทบไม่สูง องค์กรอาจแข็งแกร่งกับความเสี่ยงบางตัวที่มีโอกาสที่จะเกิดไม่บ่อย หรือหากเกิดขึ้นแล้วไม่ส่งผลกระทบต่องค์กรมากนัก ผู้บริหารจึงยอมรับความเสี่ยงดังกล่าว คือไม่ดำเนินการใด ๆ อย่างไรก็ตามองค์กรต้องติดตามประเมินผลว่าความเสี่ยงดังกล่าว ยังอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือว่ามีโอกาสที่จะเกิดเพิ่มขึ้นหรือมีระดับผลกระทบเพิ่มขึ้นเกินระดับที่ยอมรับได้ หรือไม่ เพราะถ้าความเสี่ยงเพิ่มขึ้นเกินระดับที่ยอมรับได้ ผู้บริหารต้องพิจารณาหาวิธีตอบสนองความเสี่ยงด้วยวิธีอื่นต่อไป

๓.๓ การลดความเสี่ยง (Reduction) คือ การดำเนินการเพื่อลดโอกาสที่จะเกิดหรือลดผลกระทบของความเสี่ยง องค์กรอาจจะแข็งแกร่งกับความเสี่ยงบางตัวที่องค์กรมีความสามารถหรือความเชี่ยวชาญในการลดความเสี่ยงด้วยตนเอง กล่าวคือ มีแนวทางในการป้องกันไม่ให้เหตุการณ์เกิดขึ้น หรือมีวิธีลดผลกระทบของเหตุการณ์ได้ โดยต้นทุนในการดำเนินการอยู่ในระดับที่เหมาะสม ผู้บริหารจึงเลือกดำเนินการลดความเสี่ยงเอง เช่น การทำสัญญาล่วงหน้ากับ Supplier เพื่อลดโอกาสที่ต้นทุนสินค้าเพิ่มขึ้น การมีแหล่งสำรองพลังงานเพื่อลดผลกระทบต่อสายการผลิต กรณีไฟฟ้ากระแสหลักขัดข้อง

๓.๔ การร่วมจัดการความเสี่ยง (Sharing) คือ การหาผู้อื่นมาร่วมจัดการความเสี่ยงหรือโอน (Transfer) ความเสี่ยงขององค์กรไปให้ผู้อื่นรับผิดชอบด้วย องค์กรอาจจะแข็งแกร่งกับความเสี่ยงที่ไม่มีความเชี่ยวชาญในการจัดการความเสี่ยงด้วยตนเอง หรือต้นทุนในการจัดการความเสี่ยงด้วยตนเองสูงกว่าผลประโยชน์ที่จะได้รับ ผู้บริหารควรโอนความเสี่ยงไปให้ผู้อื่นรับผิดชอบ เช่น การทำประกันภัย เพื่อให้บริษัทประกันภัยรับผิดชอบในผลกระทบที่จะเกิดขึ้น หรือการจ้างให้บุคคลภายนอกดำเนินกิจกรรมหรืองานบางอย่างแทน (Outsource)

การพิจารณาว่าจะเลือกตอบสนองความเสี่ยงด้วยวิธีใด สิ่งที่ควรคำนึงมากที่สุด คือ ต้นทุนที่จะใช้ในการดำเนินการและผลประโยชน์ที่จะได้รับ เมื่อเลือกวิธีการตอบสนองความเสี่ยงได้แล้ว ควรจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงโดยละเอียด โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของแผน เป้าหมายตามยุทธศาสตร์ขององค์กร ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ระยะเวลาดำเนินการ ผู้รับผิดชอบ และผลที่คาดว่าจะได้รับ

๔. การติดตามประเมินผล (Monitoring)

การติดตามประเมินผล (Monitoring) หมายถึง กระบวนการติดตามและประเมินผลการบริหารความเสี่ยงเพื่อให้เกิดความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าการบริหารความเสี่ยงขององค์กรที่กำหนดไว้มีความเพียงพอ เหมาะสม มีการนำไปปฏิบัติจริง และการตอบสนองความเสี่ยงหรือการจัดการความเสี่ยงมีประสิทธิผล โดยการติดตามประเมินผลแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

๔.๑ การติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าการตอบสนองความเสี่ยงหรือการจัดการความเสี่ยงมีความเพียงพอ เหมาะสม และมีประสิทธิผลสามารถลดความเสี่ยงลงสู่ระดับที่ยอมรับได้ ตลอดจนได้รับการออกแบบให้เป็นส่วนเดียวกับการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ตามปกติขององค์กร และมีการปฏิบัติตามจริงอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ดังนั้น องค์กรต้องมีการติดตามประเมินผล การบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ครอบคลุมทุกกิจกรรมการดำเนินงานขององค์กร เพื่อให้เกิดการตอบสนองความเสี่ยงหรือการจัดการความเสี่ยงได้อย่างรวดเร็ว ทันการณ์

๔.๒ การติดตามประเมินผลเป็นรายครั้ง คือ การติดตามประเมินผลครั้งคราวตามระยะเวลาที่กำหนดไว้เพื่อให้ทราบถึงความเพียงพอ เหมาะสม และประสิทธิผลของการบริหารความเสี่ยง ณ ช่วงเวลาใดเวลานั่ง ตามที่กำหนดไว้ ขอบเขตและความถี่ในการประเมินขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งการติดตามประเมินผลเป็นรายครั้งสามารถดำเนินการได้ ดังนี้

๔.๒.๑ การติดตามประเมินผลด้วยตนเอง เป็นกระบวนการติดตามประเมินผลเพื่อการปรับปรุง การบริหารความเสี่ยงด้วยการกำหนดให้ผู้ปฏิบัติงานเป็นเจ้าของความเสี่ยง (Risk Owner) หรือผู้มีความชำนาญในงาน กระบวนการ หรือกิจกรรมนั้นเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล โดยกำหนดให้กลุ่มผู้ปฏิบัติงานหรือผู้มีความเชี่ยวชาญนั้น ๆ ร่วมกันติดตามประเมินผลการบริหารความเสี่ยงและค้นหาความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยงของงาน กระบวนการ หรือกิจกรรม ในความรับผิดชอบ เพื่อพิจารณาหาแนวทางในการตอบสนองความเสี่ยงให้มีความเหมาะสม และประสิทธิผลมากขึ้น

๔.๒.๒ การติดตามประเมินผลอย่างเป็นอิสระ เป็นกระบวนการติดตามประเมินผลโดยผู้ที่ไม่มีส่วนได้เสียหรือเกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินงานตามงาน กระบวนการ และกิจกรรมนั้น ๆ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการติดตามประเมินผลจะเป็นไปตามความเป็นจริง ถูกต้อง ครบถ้วน และไม่มีอคติ การติดตามประเมินผลอย่างอิสระอาจกระทำโดยผู้ตรวจสอบจากภายในและภายนอก และ/หรือที่ปรึกษาภายนอก ตลอดจนคณะกรรมการหรือคณะกรรมการที่ดูแลงานที่ตั้งขึ้นมาอย่างเป็นอิสระเพื่อให้การติดตามประเมินผลเป็นไปอย่างเที่ยงธรรมมากขึ้น การติดตามประเมินผลการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นอิสระควรจะเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตามประเมินผลด้วยตนเอง

การติดตามผล เพื่อให้มั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าองค์กรมีการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างเป็นระบบ เหมาะสม และมีการนำไปปฏิบัติจริง

การประเมินผล เพื่อให้มั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าองค์กรมีการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างเพียงพอ และมีประสิทธิผล การตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response) ด้วยมาตรการหรือกลไกการควบคุมความเสี่ยง (Control Activity) ที่ดำเนินการสามารถลดและควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้จริงและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือต้องปรับปรุงหรือมาตรฐานการหรือตัวควบคุมอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่หลังมีการจัดการความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และให้องค์กรมีการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอจนกลายเป็นวัฒนธรรมในการดำเนินงานขององค์กร

โดยการติดตามประเมินผลการจัดการความเสี่ยงตามแผนการบริหารความเสี่ยง โดยวิเคราะห์และประเมินผลการจัดการความเสี่ยงตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผนการบริหารความเสี่ยงว่าดำเนินการแล้วเสร็จตามกำหนด มีความเพียงพอ มีประสิทธิผลหรือไม่ หากองค์กรพบว่าได้ดำเนินการจัดการความเสี่ยงแล้วยังมีความเสี่ยงที่ไม่อาจยอมรับได้เหลืออยู่ ควรพิจารณาต่อไปว่า เป็นความเสี่ยงที่อยู่ในระดับใด และจะมีวิธีการจัดการความเสี่ยงนั้นอย่างไร จากนั้นจึงเสนอต่อผู้บริหารเพื่อทราบและพิจารณาสั่งการ รวมถึงการจัดสรรงบประมาณสนับสนุน ทั้งนี้ การบริหารความเสี่ยงจะเกิดผลสำเร็จได้ต้องได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังจากผู้บริหารทุกระดับ

ตารางแสดงการวิเคราะห์ ประเมิน และจัดลำดับความเสี่ยง
องค์การบริหารส่วนตำบลพิไน
ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๒

แบบ RM-๑

ปีงบประมาณ ๒๕๖๓

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

โครงการ ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ ๒ สายศูนย์คลีปป้าชีพ - อบต. ขนาดกว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๓๕๐.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่มีเนื้อยกกว่า ๑,๔๐๐.๐๐ ตารางเมตร (ตามแบบที่ อบต. กำหนด) วัสดุประสงค์ เพื่อยกระดับถนนให้สูงขึ้น ให้ประชาชนได้มีถนนใช้ในการคมนาคมได้อย่างสะดวก

เป้าหมาย/ตัวชี้วัด ๑ แห่ง (ตามแบบที่ อบต.กำหนด) / ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ กองช่าง

กระบวนการปฏิบัติงานโครงการ/ ขั้นตอนหลัก (๑)	เป้าหมาย/ตัวชี้วัด (๒)	ปัจจัยเสี่ยง (๓)	สาเหตุของความเสี่ยง (๔)	ประเภทของ ความเสี่ยง (๕) ประเภทของ ความเสี่ยง (S-O-R-C)	ประเมินความเสี่ยง			
					โอกาส (๖)	ผลกระทบ (๗)	ระดับ ความ เสี่ยง (๘)	จัดลำดับ ความ เสี่ยง (๙)
๑. โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีต เสริมเหล็ก หมู่ ๒ สายศูนย์คลีปป้าชีพ - อบต. ขนาดกว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๓๕๐.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่มีเนื้อยกกว่า ๑,๔๐๐.๐๐ ตารางเมตร (ตามแบบที่ อบต. กำหนด)	๑ แห่ง (ตามแบบที่ อบต.กำหนด) / ประชาชนได้ใช้ ประโยชน์ ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	๑. ผู้รับจ้างเทคโนโลยีไม่ได้ ตามแบบที่ อบต.กำหนด ๒. ผู้รับจ้างเข้าดำเนินการล่าช้า	๑. ขาดการสำรวจพื้นที่ ๒. สภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน	○	๔	๔	๒๔	สูงมาก

ตารางแสดงการวิเคราะห์ ประเมิน และจัดลำดับความเสี่ยง
องค์การบริหารส่วนตำบลพิไน
ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๓

แบบ RM-๑

ปีงบประมาณ ๒๕๖๓

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

โครงการ บุกเบิกถนนลูกรัง หมู่ ๕ สายส่วนลำไย ขนาดกว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๘๒๐.๐๐ เมตร หนา ๐.๓๐ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๓,๒๔๐.๐๐ ตารางเมตร (ตามแบบที่ อบต. กำหนด)

วัตถุประสงค์ เพื่อยกระดับถนนให้สูงขึ้น พร้อมก่อสร้างถนนสายส่วนลำไย

เป้าหมาย/ตัวชี้วัด ๑ แห่ง (ตามแบบที่ อบต. กำหนด) / ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ กองช่าง

กระบวนการปฏิบัติงานโครงการ/ ขั้นตอนหลัก (๑)	เป้าหมาย/ตัวชี้วัด (๒)	ปัจจัยเสี่ยง (๓)	สาเหตุของความเสี่ยง (๔)	ประเภทของ ความเสี่ยง (๕) ประเภทของ ความเสี่ยง (S-O-R-C)	การประเมินความเสี่ยง			
					โอกาส (๖)	ผลกระทบ (๗)	ระดับ ความ เสี่ยง (๘)	จัดลำดับ ความ เสี่ยง (๙)
๑. โครงการบุกเบิกถนนลูกรัง หมู่ ๕ สายส่วนลำไย ขนาดกว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๘๒๐.๐๐ เมตร หนา ๐.๓๐ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๓,๒๔๐.๐๐ ตารางเมตร (ตามแบบที่ อบต. กำหนด)	๑ แห่ง (ตามแบบที่ อบต. กำหนด) / ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป	๑. ผู้รับจ้างบุกเบิกถนนลูกรัง ไม่ได้ตามแบบที่ อบต. กำหนด ๒. ผู้รับจ้างเข้าดำเนินการล่าช้า	๑. ขาดการสำรวจพื้นที่ ๒. สภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน	O	๔	๕	๒๔	สูงมาก

ตารางแสดงการวิเคราะห์ ประเมิน และจัดลำดับความเสี่ยง
องค์การบริหารส่วนตำบลพิไน
ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๗

แบบ RM-๑

ปีงบประมาณ ๒๕๖๗

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน

โครงการ ก่อสร้างผังป้องกันตลึงคลองต้นประดู่ (งานทินเรียงยานา) กว้าง ๒.๕๐ เมตร ยาว ๑,๑๐๐.๐๐ เมตร หนา ๐.๓๐ เมตร (หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒,๗๕๐.๐๐ ตารางเมตร)

วัตถุประสงค์ เพื่อป้องกันตลึงกัดเซache และสามารถกักเก็บน้ำได้ตลอดทั้งปี

เป้าหมาย/ตัวชี้วัด ๑ แห่ง (ตามแบบที่ อบต.กำหนด) / ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ กองช่าง

กระบวนการปฏิบัติงานโครงการ/ ขั้นตอนหลัก (๑)	เป้าหมาย/ตัวชี้วัด (๒)	ปัจจัยเสี่ยง (๓)	สาเหตุของความเสี่ยง (๔)	ประเภทของ ความเสี่ยง (๕) ประเภทของ ความเสี่ยง (S-O-R-C)	การประเมินความเสี่ยง			
					โอกาส (๖)	ผลกระทบ (๗)	ระดับ ความ เสี่ยง (๘)	จัดลำดับ ความ เสี่ยง (๙)
๓. โครงการก่อสร้างผังป้องกันตลึงคลองต้นประดู่ (งานทินเรียงยานา) กว้าง ๒.๕๐ เมตร ยาว ๑,๑๐๐.๐๐ เมตร หนา ๐.๓๐ เมตร (หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒,๗๕๐.๐๐ ตารางเมตร)	๑ แห่ง (ตามแบบที่ อบต.กำหนด) / ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	๑. ผู้รับจ้างก่อสร้างผังป้องกันตลึง (งานทินเรียงยานา) ไม่ได้ตามแบบที่ อบต.กำหนด ๒. ผู้รับจ้างเข้าดำเนินการล่าช้า	๑. ขาดการสำรวจพื้นที่ ๒. สภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยวายต่อการปฏิบัติงาน	○	๔	๔	๒๔	สูงมาก

ตารางแสดงการวิเคราะห์ ประเมิน และจัดลำดับความเสี่ยง
องค์การบริหารส่วนตำบลพิไน
ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๗

แบบ RM-๑
ปีงบประมาณ ๒๕๖๗

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน

โครงการ ก่อสร้างชุดลอกสารกักเก็บน้ำศูนย์ศิลปาชีพบ้านพิไน หมู่ ๒ พื้นที่ ๖ ไร่ ลึก ๒.๐๐ เมตร

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ประชาชนได้มีน้ำใช้ตลอดทั้งปี

เป้าหมาย/ตัวชี้วัด ๑ แห่ง (ตามแบบที่ อบต.กำหนด) / ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ กองช่าง

กระบวนการปฏิบัติงานโครงการ/ ขั้นตอนหลัก (๑)	เป้าหมาย/ตัวชี้วัด (๒)	ปัจจัยเสี่ยง (๓)	สาเหตุของความเสี่ยง (๔)	ประเภทของ ความเสี่ยง (๕) ประเภทของ ความเสี่ยง (S-O-R-C)	การประเมินความเสี่ยง			
					โอกาส (๖)	ผลกระทบ (๗)	ระดับ ความ เสี่ยง (๘)	จัดลำดับ ความ เสี่ยง (๙)
๔. โครงการก่อสร้างชุดลอกสารกักเก็บน้ำศูนย์ศิลปาชีพบ้านพิไน หมู่ ๒ พื้นที่ ๖ ไร่ ลึก ๒.๐๐ เมตร	๑ แห่ง (ตามแบบที่ อบต.กำหนด) / ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	๑. ผู้รับจ้างเข้าดำเนินการล่าช้า	๑. สภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน	O	๔	๔	๒๒	สูงมาก

ตารางแสดงการวิเคราะห์ ประเมิน และจัดลำดับความเสี่ยง
องค์การบริหารส่วนตำบลพิทีเคน
ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๓

แบบ RM-๑

ปีงบประมาณ ๒๕๖๓

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน

โครงการ ขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน

วัดถูประสงค์ เพื่อสร้างโอกาสและทางเลือกในการประกอบอาชีพเป็นการเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายในครัวเรือน

เป้าหมาย/ตัวชี้วัด สตรี แม่บ้านและประชาชนที่สนใจในพื้นที่ตำบลพิทีเคน จำนวน ๑๑๐ คน / สตรี แม่บ้าน และประชาชนที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ สำนักปลัด

กระบวนการปฏิบัติงานโครงการ/ ขั้นตอนหลัก (๑)	เป้าหมาย/ตัวชี้วัด (๒)	ปัจจัยเสี่ยง (๓)	สาเหตุของความเสี่ยง (๔)	ประเภทของ ความเสี่ยง (๕) ประเภทของ ความเสี่ยง (S-O-R-C)	การประเมินความเสี่ยง			
					โอกาส (๖)	ผลกระทบ (๗)	ระดับ ความ เสี่ยง (๘)	จัดลำดับ ความ เสี่ยง (๙)
๕. โครงการขับเคลื่อนปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน	สตรี แม่บ้านและ ประชาชนที่สนใจใน พื้นที่ตำบลพิทีเคน จำนวน ๑๑๐ คน / สตรี แม่บ้าน และ ประชาชนที่สนใจ เข้าร่วมกิจกรรม ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	๑. กลุ่มเป้าหมายน้อยกว่าที่ กำหนด	๑. ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ๒. การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง	S/O	๓	๕	๒๑	สูง

แผนบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
องค์การบริหารส่วนตำบลพิไน

แบบ RM-๒
ปีงบประมาณ ๒๕๖๓

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

โครงการ ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ ๒ สายศูนย์ศิลปาชีพ - อบต. ขนาดกว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๓๕๐.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑,๔๐๐.๐๐ ตารางเมตร (ตามแบบที่ อบต. กำหนด)

วัตถุประสงค์ เพื่อยกระดับถนนให้สูงขึ้น ให้ประชาชนได้มีถนนใช้ในการคมนาคมได้อย่างสะดวก

เป้าหมาย/ตัวชี้วัด ๑ แห่ง (ตามแบบที่ อบต.กำหนด) / ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ กองช่าง

กระบวนการปฏิบัติงาน โครงการ/ขั้นตอนหลัก (๑)	ปัจจัยเสี่ยง (Risks Factor) (๒)	สาเหตุของความเสี่ยง (Root Cause) (๓)	การประเมินความเสี่ยง				ผู้บริหาร ความเสี่ยง (๔)	แผนจัดการความเสี่ยง (มาตรการควบคุมเพิ่มเติม) (๕)	กำหนดเสร็จ/ ผู้รับผิดชอบ (๖)	งบประมาณ (๗)
			โอกาส (๘)	ผล ผลกระทบ (๙)	ระดับ ความรุนแรง (๑๐)	ระดับ ความเสี่ยง ที่คาดหวัง (๑๑)				
๑. โครงการก่อสร้าง ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ ๒ สายศูนย์ศิลปาชีพ - อบต. ขนาดกว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๓๕๐.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑,๔๐๐.๐๐ ตารางเมตร (ตามแบบที่ อบต. กำหนด)	๑. ผู้รับจ้างเทคอนกรีต ไม่ได้ตามแบบที่ อบต. กำหนด ๒. ผู้รับจ้างเข้า ดำเนินการล่าช้า	๑. ขาดการสำรวจพื้นที่ ๒. สภาพอากาศที่ไม่ เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน	๔	๔	๒๔	๓	การลด	๑. จัดทำหนังสือถึงผู้รับจ้าง เร่งรัดการดำเนินการ ๒. เข้าตรวจสอบงานเป็น ประจำ ๓. ติดตามรายงานผล การก่อสร้างจากผู้ควบคุมงาน ๔. ตรวจสอบงานให้ตรงตาม แบบที่ อบต. กำหนด	กองช่าง	๑,๒๓๑,๐๐๐

แผนบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
องค์การบริหารส่วนตำบลพิไน

แบบ RM-๒
ปีงบประมาณ ๒๕๖๓

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

โครงการ บุกเบิกถนนลูกกรัง หมู่ ๕ สายส่วนลำไย ขนาดกว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๘๒๐.๐๐ เมตร หนา ๐.๓๐ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๓,๒๔๐.๐๐ ตารางเมตร (ตามแบบที่ อบต. กำหนด)

วัตถุประสงค์ เพื่อการตัดถนนให้สูงขึ้น พร้อมก่อสร้างถนนสายส่วนลำไย

เป้าหมาย/ตัวชี้วัด ๑ แห่ง (ตามแบบที่ อบต.กำหนด) / ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ กองช่าง

กระบวนการปฏิบัติงาน โครงการ/ขั้นตอนหลัก (๑)	ปัจจัยเสี่ยง (Risks Factor) (๒)	สาเหตุของความเสี่ยง (Root Cause) (๓)	การประเมินความเสี่ยง				วิธีการบริหาร ความเสี่ยง (๔)	แผนจัดการความเสี่ยง (มาตรการควบคุมเพิ่มเติม) (๕)	กำหนดเสร็จ/ ผู้รับผิดชอบ (๖)	งบประมาณ (๗)
			โอกาส (๘)	ผล ผลกระทบ (๙)	ระดับ ความรุนแรง (๑๐)	ระดับ ความเสี่ยง ที่คาดหวัง (๑๑)				
๒. โครงการบุกเบิก ถนนลูกกรัง หมู่ ๕ สายส่วนลำไย ขนาดกว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๘๒๐.๐๐ เมตร หนา ๐.๓๐ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๓,๒๔๐.๐๐ ตารางเมตร (ตามแบบที่ อบต. กำหนด)	๑. ผู้รับจ้างบุกเบิกถนน ลูกกรังไม่ได้ตามแบบที่ อบต.กำหนด ๒. ผู้รับจ้างเข้า ดำเนินการล่าช้า	๑. ขาดการสำรวจพื้นที่ ๒. สภาพอากาศที่ไม่ เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน	๔	๕	๒๕	๓	การลด	๑. จัดทำหนังสือถึงผู้รับจ้าง เร่งรัดการดำเนินการ ๒. เข้าตรวจสอบงานเป็น ประจำ ๓. ติดตามรายงานผล การก่อสร้างจากผู้ควบคุมงาน ๔. ตรวจรับงานให้ตรงตาม แบบที่ อบต. กำหนด	กองช่าง	๘๓๑,๕๐๐

แผนบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
องค์การบริหารส่วนตำบลพิทูน

แบบ RM-๒
ปีงบประมาณ ๒๕๖๓

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน

โครงการ ก่อสร้างผังป้องกันคลองตันประดู่ (งานที่นิเรียงยาแนว) กว้าง ๒.๕๐ เมตร ยาว ๑,๑๐๐.๐๐ เมตร หนา ๐.๓๐ เมตร (หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒,๗๕๐.๐๐ ตารางเมตร)

วัตถุประสงค์ เพื่อป้องกันคลองกัดเซาะและสามารถกักเก็บน้ำได้ตลอดทั้งปี

เป้าหมาย/ตัวชี้วัด แห่ง (ตามแบบที่ อบต.กำหนด) / ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ กองช่าง

กระบวนการปฏิบัติงาน โครงการ/ขั้นตอนหลัก (๑)	ปัจจัยเสี่ยง (Risks Factor) (๒)	สาเหตุของความเสี่ยง (Root Cause) (๓)	การประเมินความเสี่ยง				วิธีการบริหาร ความเสี่ยง (๔)	แผนจัดการความเสี่ยง (มาตรการควบคุมเพิ่มเติม) (๕)	กำหนดเสร็จ/ ผู้รับผิดชอบ (๖)	งบประมาณ (๗)
			โอกาส (๘)	ผล ผลกระทบ (๙)	ระดับ ความรุนแรง (๑๐)	ระดับ ความเสี่ยง ที่คาดหวัง (๑๑)				
๓. โครงการก่อสร้าง ผังป้องกันคลองตัน ประดู่ (งานที่นิเรียง ยาแนว) ก่อสร้าง ๒.๕๐ เมตร ยาว ๑,๑๐๐.๐๐ เมตร หนา ๐.๓๐ เมตร (หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒,๗๕๐.๐๐ ตารางเมตร)	๑. ผู้รับจ้างก่อสร้างผัง ป้องกันคลองตัน (งานที่นิ เรียงยาแนว) ไม่ได้ตาม แบบที่ อบต.กำหนด ๒. ผู้รับจ้างเข้า ดำเนินการล่าช้า	๑. ขาดการสำรวจพื้นที่ ๒. สภาพอากาศที่ไม่ เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน	๔	๕	๒๔	๓	การลด	๑. จัดทำหนังสือถึงผู้รับจ้าง เร่งรัดภาคใต้ดำเนินการ ๒. เข้าตรวจสอบงานเป็น ประจำ ๓. ติดตามรายงานผล การก่อสร้างจากผู้ควบคุมงาน ๔. ตรวจสอบงานให้ตรงตาม แบบที่ อบต. กำหนด	กองช่าง	๒,๙๐๐,๐๐๐

แผนบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
องค์การบริหารส่วนตำบลพิไน

แบบ RM-๒
ปีงบประมาณ ๒๕๖๓

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน

โครงการ ก่อสร้างชุดลอกกระถางเก็บน้ำศูนย์ศิลปาชีพบ้านพิไน หมู่ ๒ พื้นที่ ๖ ไร่ ลึก ๒.๐๐ เมตร

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ประชาชนได้มีน้ำใช้ตลอดทั้งปี

เป้าหมาย/ตัวชี้วัด ๑ แห่ง (ตามแบบที่ อบต.กำหนด) / ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ กองช่าง

กระบวนการปฏิบัติงาน โครงการ/ขั้นตอนหลัก (๑)	ปัจจัยเสี่ยง (Risks Factor) (๒)	สาเหตุของความเสี่ยง (Root Cause) (๓)	การประเมินความเสี่ยง				วิธีการบริหาร ความเสี่ยง (๔)	แผนจัดการความเสี่ยง (มาตรการควบคุมเพิ่มเติม) (๕)	กำหนดเสร็จ/ ผู้รับผิดชอบ (๖)	งบประมาณ (๗)
			โอกาส (๘)	ผล ผลกระทบ (๙)	ระดับ ความรุนแรง (๑๐)	ระดับ ความเสี่ยง ที่คาดหวัง (๑๑)				
๔. โครงการก่อสร้างชุดลอกกระถางเก็บน้ำศูนย์ศิลปาชีพบ้านพิไน หมู่ ๒ พื้นที่ ๖ ไร่ ลึก ๒.๐๐ เมตร	๑. ผู้รับจ้างเข้าดำเนินการล่าช้า	๑. สภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน	๔	๔	๒๒	๓	การลด	๑. จัดทำหนังสือถึงผู้รับจ้าง เร่งรัดการดำเนินการ ๒. เข้าตรวจสอบงานเป็นประจำ ๓. ติดตามรายงานผล การก่อสร้างจากผู้ควบคุมงาน ๔. ตรวจรับงานให้ตรงตามแบบที่ อบต. กำหนด	กองช่าง	๑,๘๔๑,๐๐๐

แผนบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
องค์การบริหารส่วนตำบลพิไห不成

แบบ RM-๒
ปีงบประมาณ ๒๕๖๓

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน

โครงการ ขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน

วัตถุประสงค์ เพื่อสร้างโอกาสและทางเลือกในการประกอบอาชีพเป็นการเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายในครัวเรือน

เป้าหมาย/ตัวชี้วัด ศตว. แม่บ้านและประชาชนที่สนใจในพื้นที่ตำบลพิไห不成 จำนวน ๑๐๐ คน / ศตว. แม่บ้าน และประชาชนที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ สำนักปลัด

กระบวนการปฏิบัติงาน โครงการ/ขั้นตอนหลัก (๑)	ปัจจัยเสี่ยง (Risks Factor) (๒)	สาเหตุของความเสี่ยง (Root Cause) (๓)	การประเมินความเสี่ยง				วิธีการบริหาร ความเสี่ยง (๔)	แผนจัดการความเสี่ยง (มาตรการควบคุมเพิ่มเติม) (๕)	กำหนดเสร็จ/ ผู้รับผิดชอบ (๖)	งบประมาณ (๗)
			โอกาส (๘)	ผล ผลกระทบ (๙)	ระดับ ความรุนแรง (๑๐)	ระดับ ความเสี่ยง ที่คาดหวัง (๑๑)				
๕. โครงการขับเคลื่อน ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงในชุมชน	๑. กลุ่มเป้าหมายน้อย กว่าที่กำหนด	๑. กลุ่มเป้าหมายมีความ หลากหลาย ๒. ขาดการประชาสัมพันธ์	๓	๕	๒๑	๓	การยอมรับ	๑. จัดทำแบบตอบรับเข้าร่วม โครงการผ่าน Google Form	สำนักปลัด	๔๐,๐๐๐

ภาคผนวก

คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพิไหء

ที่ ๒๕๖๗ /๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพิไหء
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ออกปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ดังนี้ เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ และหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๗

องค์การบริหารส่วนตำบลพิไหء จึงแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การ-บริหารส่วนตำบลพิไหء ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพิไหء ดังนี้

๑. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพิไหء	ประธาน
๒. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพิไหء	กรรมการ
๓. หัวหน้าสำนักปลัด	กรรมการ
๔. ผู้อำนวยการกองคลัง	กรรมการ
๕. ผู้อำนวยการกองช่าง	กรรมการ
๖. ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	กรรมการ
๗. ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	กรรมการ
๘. นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	เลขานุการ

หน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงฯ

๑. จัดทำแผนการบริหารความเสี่ยง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การบริหารส่วนตำบลพิไหء
๒. จัดให้มีการติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง
ในระหว่างการปฏิบัติงานหรือติดตามประเมินผลเป็นรายครั้งหรือใช้ห้องสองวิธีร่วมกัน กรณีพบข้อบกพร่องที่มี
สาระสำคัญให้รายงานทันที

๓. จัดทำรายงานผลการบริหารจัดการความเสี่ยงและเสนอให้ผู้บริหารท้องถิ่น พิจารณาอย่างน้อย
ปีละ ๑ ครั้ง

๔. พิจารณาบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ
๕. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม
๖. ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่ ๑๕ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๓๐ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

9

(นายศิน คัมภีร์)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติหน้าที่
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพิไหء

คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพิไน

ที่ ๒๕๖๒ /๒๕๖๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของสำนักปลัด
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

เนื่องจากประธานคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพิไน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เล็งเห็นถึงความสำคัญในการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรอย่างเป็นระบบ เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงอาศัยคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพิไน ที่ ๒๕๓/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ เรื่อง คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพิไน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ตามอำนาจหน้าที่ในการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ดังนั้น เพื่อทำหน้าที่สนับสนุนและประสานงานกับคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพิไน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ และเพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงของสำนักปลัด ดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของสำนักปลัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ดังนี้

๑. หัวหน้าสำนักปลัด	ประธาน
๒. นักทรัพยากรบุคคล	กรรมการ
๓. นักพัฒนาชุมชน	กรรมการ
๔. เจ้าพนักงานธุรการ	กรรมการ
๕. นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	เลขานุการ

หน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงฯ

๑. ติดตามประสานงานข้อมูลการบริหารความเสี่ยงของสำนักปลัด วิเคราะห์ทบทวนเหตุการณ์ ความเสี่ยงหรือจุดอ่อนที่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และผลสำเร็จขององค์กร พร้อมสรุปปัญหา/อุปสรรคและแนวทางแก้ไข และสรุปสาระสำคัญก่อนเสนอคณะกรรมการฯ ประกอบการพิจารณา

๒. ติดตาม/รายงานผลการจัดการความเสี่ยงของสำนักปลัดตามแผนบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพิไน ในกรณีที่สำนักปลัดเป็นเจ้าของรายปัจจัยเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพิไน เสนอ ý ตามกระบวนการฯ

๓. ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่ ๑๕ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๐ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

สั่ง ณ วันที่ ๓๕ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

4

(นายวศิน คัมภีร์)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติหน้าที่
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพิไน

คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพิเน
ที่ ๒๕๖๗/๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองคลัง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

เนื่องจากประธานคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพิเน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เล็งเห็นถึงความสำคัญในการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรอย่างเป็นระบบ เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงอาศัยคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพิเน ที่ ๒๔๙/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เรื่อง คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพิเน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ตามอำนาจหน้าที่ในการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ดังนั้น เพื่อทำหน้าที่สนับสนุนและประสานงานกับคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพิเน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ และเพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงของกองคลัง ดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองคลัง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ดังนี้

๑. ผู้อำนวยการกองคลัง	ประธาน
๒. ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัสดุ	กรรมการ
๓. ผู้ช่วยเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้	กรรมการ
๔. ผู้ช่วยเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี	เลขานุการ

หน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงฯ

๑. ติดตามประสานงานข้อมูลการบริหารความเสี่ยงของกองคลัง วิเคราะห์ทบทวนเหตุการณ์ความเสี่ยงหรือจุดอ่อนที่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และผลสำเร็จขององค์กร พร้อมสรุปปัญหา/อุปสรรคและแนวทางแก้ไข และสรุปสาระสำคัญก่อนเสนอคณะกรรมการฯ ประกอบการพิจารณา

๒. ติดตาม/รายงานผลการจัดการความเสี่ยงของกองคลัง ตามแผนบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพิเน ในกรณีที่กองคลังเป็นเจ้าของรายปัจจัยเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพิเน เสนอคณะกรรมการฯ

๓. ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่ ๑๕ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๓๐ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗

สั่ง ณ วันที่ ๓๕ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

4

(นายวศิน คัมภีร์)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติหน้าที่
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพิเน

คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพิเนน

ที่ ๒๕๑/๒๕๖๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองช่าง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

เนื่องจากประธานคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพิเนน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เล็งเห็นถึงความสำคัญในการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรอย่างเป็นระบบ เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงอาศัยคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพิเนน ที่ ๒๔๓/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ เรื่อง คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพิเนน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ตามอำนาจหน้าที่ในการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน ได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ดังนี้ เพื่อทำหน้าที่สนับสนุนและประสานงานกับคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของ องค์การบริหารส่วนตำบลพิเนน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ และเพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยง ของกองช่าง ดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการ บริหารจัดการความเสี่ยงของกองช่าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ดังนี้

๑. ผู้อำนวยการกองช่าง	ประธาน
๒. ผู้ช่วยนายช่างโยธา	กรรมการ
๓. ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ	เลขานุการ

หน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงฯ

๑. ติดตามประสานงานข้อมูลการบริหารความเสี่ยงของกองช่าง วิเคราะห์ทบทวนเหตุการณ์ ความเสี่ยงหรือจุดอ่อนที่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และผลสำเร็จขององค์กร พร้อมสรุปปัญหา/ อุปสรรคและแนวทางแก้ไข และสรุปสาระสำคัญก่อนเสนอคณะกรรมการฯ ประกอบการพิจารณา

๒. ติดตาม/รายงานผลการจัดการความเสี่ยงของกองช่าง ตามแผนบริหารความเสี่ยงของ องค์การบริหารส่วนตำบลพิเนน ในกรณีที่กองช่างเป็นเจ้าของรายปัจจัยเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพิเนน เสนอคณะกรรมการฯ

๓. ปฏิบัติตามอันี้ ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่ ๑๕ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๐ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

สั่ง ณ วันที่ ๕๙
เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

4

(นายวินิ คัมภีร์)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติหน้าที่

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพิเนน

คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพิไน

ที่ ๒๔๙/๑๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

เนื่องจากประธานคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพิไน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เล็งเห็นถึงความสำคัญในการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรอย่างเป็น
ระบบ เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงอาศัยคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพิไน ที่ ๒๔๙/๑๕๖๗ ลงวันที่
๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เรื่อง คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพิไน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ตามอำนาจหน้าที่ในการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน
ได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ดังนี้ เพื่อทำหน้าที่สนับสนุนและประสานงานกับคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของ
องค์การบริหารส่วนตำบลพิไน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ และเพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยง
ของกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
จึงแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๖๗ ดังนี้

๑. ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ประธาน

๒. ครู ศศ. ๑ กรรมการและเลขานุการ

หน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงฯ

๑. ติดตามประสานงานข้อมูลการบริหารความเสี่ยงของกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
วิเคราะห์ทบทวนเหตุการณ์ ความเสี่ยงหรือจุดอ่อนที่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และผลสำเร็จของ
องค์กร พร้อมสรุปปัญหา/อุปสรรคและแนวทางแก้ไข และสรุปสาระสำคัญก่อนเสนอคณะกรรมการฯ
ประกอบการพิจารณา

๒. ติดตาม/รายงานผลการจัดการความเสี่ยงของกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
ตามแผนบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพิไน ในกรณีที่กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
เป็นเจ้าของรายปัจจัยเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพิไน เสนอคณะกรรมการฯ

๓. ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่ ๑๕ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๓๐ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘

สั่ง ณ วันที่ ๗๙/๑๕๖๗ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายวศิน คัมภีร์)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติหน้าที่

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพิไน

คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพีเท่น
ที่ ๒๔๒ /๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

เนื่องจากประธานคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพีเท่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เล็งเห็นถึงความสำคัญในการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรอย่างเป็นระบบ เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงอาศัยคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพีเท่น ที่ ๒๔๓/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เรื่อง คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพีเท่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ตามอำนาจหน้าที่ในการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน ได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ดังนั้น เพื่อทำหน้าที่สนับสนุนและประสานงานกับคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพีเท่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ และเพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ดังนี้

๑. ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	ประธาน
๒. ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ	กรรมการและเลขานุการ

หน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงฯ

๑. ติดตามประสานงานข้อมูลการบริหารความเสี่ยงของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม วิเคราะห์ทบทวนเหตุการณ์ ความเสี่ยงหรือจุดอ่อนที่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และผลสำเร็จขององค์กร พร้อมสรุปปัญหา/อุปสรรคและแนวทางแก้ไข และสรุปสาระสำคัญก่อนเสนอคณะกรรมการฯ ประกอบการพิจารณา

๒. ติดตาม/รายงานผลการจัดการความเสี่ยงของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ตามแผนบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพีเท่น ในกรณีที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เป็นเจ้าของรายปัจจัยเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลพีเท่น เสนอคณะกรรมการฯ

๓. ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่ ๑๕ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๓๐ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗

สั่ง ณ วันที่ ๗ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายศิน คัมภีร์)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปฐบดีหน้าที่
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพีเท่น

นโยบายการบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ องค์การบริหารส่วนตำบลพิไห不成

องค์การบริหารส่วนตำบลพิไห不成 ได้ดำเนินการบริหารความเสี่ยงมาอย่างต่อเนื่องในรูปแบบ การบริหารความเสี่ยงจากการควบคุมภายใน การตรวจสอบภายใน และการปรับปรุงพัฒนาขององค์กร- บริหารส่วนตำบลพิไห不成ให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ ภารกิจ อำนาจหน้าที่ ดังนั้น เพื่อให้การบริหารความเสี่ยง เป็นรูปธรรม โดยยึดถือการบริหารความเสี่ยงตามแนวทางของ (COSO) และกรอบการดำเนินงานของ กระทรวงการคลัง ตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการ ความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อลดความเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จขององค์กร ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยคำนึงถึงการบรรลุตามแผนยุทธศาสตร์ แผนดำเนินงานประจำปี ทั้งหมดของ องค์การบริหารส่วนตำบลพิไห不成 จึงกำหนดนโยบายการบริหารความเสี่ยง ดังนี้

๑. ทุกสำนัก/กอง ดำเนินการบริหารความเสี่ยง โดยให้การดำเนินการบริหารความเสี่ยงเป็น ส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานปกติ

๒. กำหนดให้มีกระบวนการบริหารความเสี่ยงเป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งองค์กร

๓. ให้มีการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรแบบบูรณาการ เช่น การนำควบคุมภายในเข้ามามี ส่วนร่วมในการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยมีการจัดการและดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องสอดคล้อง กับการบรรลุตัวชี้วัด/เป้าหมาย กลยุทธ์ ตามแผนยุทธศาสตร์และแผนดำเนินงานประจำปีงบประมาณของ องค์การบริหารส่วนตำบลพิไห不成

๔. ให้มีการติดตามประเมินผลและรายงานผลการบริหารความเสี่ยงรวมทั้งมีการทบทวน ปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ กรณียังมีความเสี่ยงให้บทวนและนำไปปรับปรุงความเสี่ยงในปีงบประมาณถัดไป

๕. ให้มีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อการจัดการที่ดี

๖. ให้มีการเผยแพร่/แจ้งเวียนแผนการบริหารความเสี่ยง เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปใน ทิศทางเดียวกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๗๕ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายวศิน คัมภีร์)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติหน้าที่
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพิไห不成